यथा दृष्टि तथा सृष्टि

As is the Vision,so is the creation

ST JOSEPH'S COLLEGE OF PHARMACY

COLLEGE MAGAZINE 2023-2024

Pharmacist's Oath

I swear by the code of ethics of Pharmacy Council of India, in relation to the community and shall act as an integral part of health care team.

I shall uphold the laws and standards governing my profession.

I shall strive to perfect and enlarge my knowledge to contribute to the advancement of pharmacy and public health.

I shall follow the system which I consider best for Pharmaceutical care and counseling of patients.

I shall endeavor to discover and manufacture drugs of quality to alleviate sufferings of humanity.

I shall hold in confidence the knowledge gained about the patients in connection with my professional practice and never divulge unless compelled to do so by the law.

I shall associate with organizations having their objectives for betterment of the profession of Pharmacy and make contribution to carry out the work of those organizations. While I continue to keep this oath unviolated, may it be granted to me to enjoy life and the practice of pharmacy respected by all, at all times !

Should I trespass and violate this oath, may the reverse be my lot !

St. Joseph, Our Beloved Patron

His Holiness
POPE FRANCIS

Servant of God

Joseph C. Panjikaran

Founder

Medical Sisters of St. Joseph (MSJ)

His Eminence

Mar Raphael Thattil

Major Archbishop Ernakulam-Angamaly

GOVERNMENT OF KERALA

Pinarayi Vijayan

CHIEF MINISTER

No. 487/Press/CMO/24

MESSAGE

I am happy to note that the St. Joseph's College of Pharmacy, Cherthala, Alappuzha, is planning to bring out a magazine for the current academic year.

I hope that the magazine would provide an excellent opportunity through various genres of writing. I appreciate the students' community for taking the responsibility in bringing up this magazine, while expressing their talents.

My best wishes.

Pinarayi Vijayan

KERALA UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES

Medical College P.O, Thrissur, Kerala, India Pin - 680 596

Prof. (Dr.) Mohanan Kunnummal, MD
Vice-Chancellor

Message

I am happy to know that St. Joseph's College of Pharmacy, Cherthala is publishing a magazine **SRISHTI** . I am sure that this college magazine will showcase the diverse talents and accomplishments of the students & faculty of the College .

I congratulate the editorial team for their hard work and dedication in bringing this magazine to life. My best wishes to the students, Faculty and the Management.

Prof. (Dr.) Mohanan Kunnummal
Vice Chancellor

Director's Message

It is a pleasant event that the College Magazine **"SRISHTI"** is releasing a platform for the staff and students to express their views and dreams also an exhibition of their talents and achievements. In spite of the busy academic schedules, it is highly appreciated that the students get opportunity for extra curricular activities. This helps the all round development of their career and personality. I wish you all good luck and best wishes. I take the privileges to congratulate all the staff and students for their earnest efforts to make it a reality. Praying for the heavenly Blessings.

With regards,
Dr.Sr Betty Carla

From the Principal's Desk

Dear Students, Faculty, and Staff,

I am delighted to welcome you to yet another edition of our college magazine, 'SRISHTI'. This publication not only showcases the academic achievements and talents of our students but also reflects the vibrant spirit and diversity of our campus community.

In the pages of 'SRISHTI", you will find the content that highlight the multifaceted brilliance that defines our institution.

I extend my heartfelt congratulations to the editorial team and all contributors for their hard work and commitment in making this magazine a success. Your efforts have truly captured the essence of our college experience.

As we celebrate this publication, let us continue to uphold the values of scholarship, integrity, and community that define us. May **SRISHTI** inspire and ignite our curiosity, creativity, and passion for knowledge.

Warm regards,
Dr.Sr.Daisy P.A
Principal

STAFF EDITOR'S NOTE

Dear Readers,

Welcome to SRISHTI 2024, the vibrant magazine of St. Joseph's College of Pharmacy, Cherthala. This magazine is a celebration of our students' creativity, academic excellence, and community spirit. Inside, you'll find insightful articles, inspiring stories, and innovative research that reflect the dedication and talent of our college community. We hope SRISHTI inspires you and showcases the dynamic life at St. Joseph's College of Pharmacy. Happy reading!

Warm regards,
Dr. Jeny Samuel
Editor, SRISHTI

Student Editor's Note

Dear readers,
Its my pleasure to introduce the latest edition of our College Magazine "SRISHTI". This magazine is the culmination of the creativity and hardwork of the students, faculties and staffs.

"Yatha drishti thatha Srishti" - "As is the vision so is the creation", just as the tagline says, your perception about the world creates the reality. You are an admixture of what you see, what you think, what you feel. Every people you meet, every situation you go through has an impact on you. It'll either help you to grow or break you into pieces. It's all about the perception; just like the two sides of a coin.

I would like to thank our College director Dr Sr Betty Carla, our dear Principal Dr.Sr Daisy P.A, the efficient Editorial team and the colleagues who have helped me in one way or the other in making this Annual magazine.

I conclude the Editor's note with a quote - "Miracles happen everyday, change your perception of what a miracle is and you'll see them all around you" – Jon Bon Jovi

So let's change our perception and find miracles around us

Happy Reading !

Ashly Mariam Varughese
Student Editor

When someone you love becomes
a memory that memory becomes
a painful treasure to hold in you heart forever..

Rev. Sr. Aurelia MSJ
(Former Administrator SJCP)

Rev. Sr. Joanna MSJ
(Previous Chairperson & Administrator)

Mrs. Manju Nair
(Associate Prof. & HOD
Dept. Pharmacognosy)

Mr. Sajin C.
(Asst. Prof. SJCP)

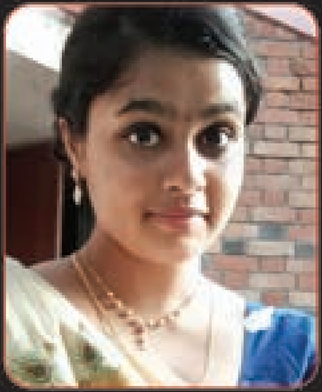

Ms. Cassia Mary Cherian
(Fifth Year Pharm.D)

Achievements

St. Joseph's College of Pharmacy, Cherthala has been awarded the prestigous **QAS Accreditation A Grade**, by the Kerala University of Health Sciences, Thrissur, Kerala.This accreditation achievement demonstrates the commitment of the College in providing high quality Pharmacy education, adhering to established norms, and constantly striving for excellence in its academic programs. The certificate and memento were recieved by Dr. Sr. Daisy PA (Principal) and Dr. Boby Johns G (Professor & Head, Dept. of Pharmaceutics) from the Hon. Vice Chancellor Prof. Dr. Mohanan Kunnummal in the presence of Pro Vice Chancellor Prof. Dr. CP Vijayan, Registrar Prof. Dr. AK Manoj Kumar and other dignitaries during an exclusive function held at the University head quarters on 18/03/2024.

St. JOSEPH'S
COLLEGE OF PHARMACY
Aiming Excellence
www.sjpharmacycollege.com

Congratulations on your Doctorate

Dr. Sr. Biji P.A.

Dr. Sr. Neethu

Dr. Praveen Raj R.

Dr. Lakshmi

Kerala University of Health Sciences Rank Holder

Ms. Athulya Chandran
Third Rank 2023
M. Pharm
(Pharmaceutical Chemistry)

MAGAZINE EDITORIAL BOARD

Staff editor

Dr. Jeny samuel
Associate professor
Dept of Pharmacy Practice

Staff advisors

Dr. Boby Johns G
Professor & Hod
Dept of Pharmaceutics

Dr. Praveen Raj R
Professor
Dept Of Pharmaceutics

Associate editors

Mr. Vipin Xavier
Assistant Professor
Computer & Biostatistics

Mrs. Lissy S
Associate Professor
Dept of Pharmacognosy

Mr. Albin T
Assistant Professor
Dept of Pharmaceutics

Ms. Neena Vijay
Assistant Professor
Dept of Pharmacology

Student editor

Ms. Ashly Mariyam Varughese
S-8 B.Pharm

Cover Page Designer

Ms. Mirzana Habeeb
S-7 B.Pharm

Teaching Faculty Members

താളുകളിലൂടെ...

Page No.

1. തായ്‌വേരുകൾ 18
2. SHE 19
3. എൻ പ്രിയ ചങ്ങാതി 20
4. എൻ വിദ്യാലയം 21
5. മൗനം 22
6. Wild Flower 23
7. Artificial Intelligence 24
8. Kalagni 2023 25
9. Non Teaching Staff 26
10. ആർപ്പോ 2023 27
11. Sports 28
12. എന്റെ കലാലയത്തിന്റെ സ്നേഹസമ്മാനം 29
13. A Soulful Journey 30
14. Her Life. Her Story 32
15. The Lonely Bird 33
16. മഞ്ഞുതുള്ളി 34
17. गुरु - शिष्य का अनमोल रिश्ता 36
18. दौड़ती जिंदगी 37
19. Hind & Seek 38
20. മാതൃത്വം 39
21. The Growth of Indian Pharmaceutical Industry and Challenges Ahead 41
22. पहचानों अपने सपने: 42
23. ക്യാമ്പസ് ലൈഫ് 43
24. മറവി 44
25. Tour 45
26. സർക്കീട്ട് 2K24 46
27. Graduation 2023 47
28. Agrasaara 2K24 48
29. ഗുരു എന്റെ ദീപം 49
30. Maecenas 50
31. Dauntless 51

Page No.

32. SJCP Pharma 52
33. Mental Health & Self - Care 53
34. ജീവിതയാത്ര 55
35. A Journey Through Time in a Cup of Coffee ... 56
36. Something that we lost 57
37. ഗ്രാമത്തിലെ പെൺകുട്ടി 58
38. Drugs Thrill, But Kills 60
39. ഹാച്ചിക്കോ : ഒരു വിശ്വസ്തനായ നായയുടെ കഥ 61
40. Depression 62
41. The Departure 63
42. തിരിഞ്ഞുനോട്ടം 64
43. Embracing the Inner Child 66
44. What is it being a women 67
45. The End 68
46. Class Photos 69
47. The Rain Calls to me 73
48. The Twisting Road & Half - Hearted 74
49. Exploring the Migration of Students from Kerala in Pursuit of a Better Life Abroad 75
50. ആ - ശുചി 76
51. Cultivating the Habit of Saving : Fostering Financial Responsibility in Children 77
52. Student Success 78
53. Why did the Pharmacist Take up Different Roles ... 80
54. Sonnet 18 : "Shall I compare thee to a summer's day? 81
55. National Pharmacy Commission : ... A Step Towards a More Robust Pharmacy Secor in Inda 82
56. തോരാമഴ 84
57. സംഗീതം & Health Days 85
58. Bringing Dreams to Pages: Gratitude Beyond Words 86
59. Art Gallery 87

തായ്‌വേരുകൾ

Aleena Biju
5th Semester B.Pharm

പുറമെ പരുക്കൻ ഭാവമാണ് അയാൾക്കെങ്കിലും നോക്കിയാൽ വച്ചിരിക്കുന്ന കണ്ണടയുടെ അടിയിലൂടെ നീർമുത്തുകൾ പൊഴിയുന്നത് കാണാൻ സാധിക്കും. പലരും വന്നുപോകുന്നു, പരിചിതർ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞ് തോളിൽതട്ടുന്നുണ്ട്. അവരോടൊക്കെ എന്തുപറയാനാണ് അറിയില്ല. ഇത്രയുംനാളും തനിക്ക് ശക്തിയായി കൂടെയുയായിരുന്ന ആ തണൽ ഇനി ഇല്ല. എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകില്ലേ അവരുടെ സന്തോഷങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളാനും ദുഃഖങ്ങളിൽ ആശ്വാസമാകുവാനും ഒരു തണൽ....

ആ വീട്ടിൽ അങ്ങനെ നിൽക്കുമ്പോൾ ദേവന്റെ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തിയത് നല്ല ഓർമ്മകൾ തന്നെയായിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ തിരക്കുകളിൽ കഴിയുമ്പോഴും ജോലിയുടെ സമ്മർദ്ദങ്ങളിലും ഭാര്യയും കുട്ടിയുമായി ജീവിക്കുമ്പോഴും ദേവന്റെ മനസ്സ് അമ്മതണലിൽ ആയിരുന്നു. ആ തണൽ തനിക്ക് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആ ചിന്ത അയാളെ അസ്വസ്ഥൻ ആക്കുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ തനിക്ക് നഷ്ടമായതാണ് തന്റെ അച്ഛനെ ഓർമ്മയിൽപോലും ആ കരുതലും സ്നേഹവുമില്ല. ഫോട്ടോയിൽ കണ്ട ഒരുമുഖം. അവിടുന്ന് അങ്ങോട്ട് എല്ലാം അമ്മതന്നെയായിരുന്നു. അച്ഛന്റെ കരുതലും സ്നേഹവും നൽകിയാണ് അമ്മവളർത്തിയത്. കുഞ്ഞ് ദേവൂട്ടനും അവന്റെമാത്രം അമ്മയും, അവരുടെ സംസാരങ്ങളും ബഹളങ്ങളും അവിടെ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നതുപോലെ അയാൾക്ക് തോന്നി. തന്റെ ബാല്യവും കൗമാരവും യൗവനവും മനോഹരമാക്കിയത് അമ്മയാണ്...

താൻ കോളേജിൽ ചേരുമ്പോഴും ഏറ്റവും സന്തോഷം അമ്മയ്ക്ക് തന്നെയായിരുന്നു. പിന്നീട് 'ഹരിത'യെ പരിചയപ്പെട്ട് സുഹൃത്തുക്കൾ ആകുമ്പോഴും അതിൽനിന്നും ആ ബന്ധം പ്രണയത്തിലേക്കും വിവാഹത്തിലേക്കും എത്തുമ്പോഴും മുമ്പിൽ തന്നെ അമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ എനിക്ക് മുന്നേ അമ്മ അറിയും. എങ്കിലും ചില സമയങ്ങളിൽ ഉള്ള അമ്മയുടെ സ്നേഹശാസനകളും, തെറ്റ് തിരുത്തലുകളും ആണ് തന്റെ ജീവിതം മനോഹരമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കാൻ പ്രചോദനം അമ്മയുടെ ജീവിതമായിരുന്നു. ഹരിതയുടെ വീട്ടിൽ കല്യാണത്തിന് വലിയപ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായി അതെല്ലാം മുന്നിൽനിന്ന് സംസാരിച്ചത് അമ്മയാണ്. അമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ട അവളെ ചേർത്ത് നിർത്തി സ്നേഹിക്കാൻ അമ്മ മറന്നിരുന്നില്ല. അമ്മയും ഒത്തുള്ള ഓർമ്മകൾ മനസ്സിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ താൻ മണ്ണിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അമ്മ അകത്തുനിന്ന് വന്നുപറഞ്ഞു.

'ദേവൂട്ടാ മുറ്റത്തുനിന്ന് കേറിവാ അസുഖം മാറിയിട്ടല്ലേ ഉള്ളൂ'. 'ഇല്ല അമ്മ നമുക്ക് കളിക്കാം എന്നിട്ട് ഈ ചെടി ഇവിടെ നടാലോ ഞാൻ കുഴിയുണ്ടാക്കി'.

'വേണ്ടടാ ഇപ്പൊ വെയിൽ അല്ലേ നമുക്ക് വെയിൽ എല്ലാം മാറിയിട്ട് നടാട്ടോ'...

അന്ന് അമ്മ സ്നേഹത്തോടെ പറയുമ്പോൾ ചെടിനടാം എന്ന് പറഞ്ഞ് ഞാൻ വാശിപിടിച്ചു കരഞ്ഞു. എന്റെ സങ്കടം കണ്ട് അമ്മയും ഞാനും ആ മരത്തെ അവിടെ നട്ടു. അതിന് വെള്ളം ഒഴിച്ചതും ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അതിന്റെ വളർച്ചകൾ നോക്കി കണ്ടതും ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചാണ്. അന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞിരുന്നു, 'ദേവൂട്ടാ... ഇത് വളർന്ന് ഒരുവലിയ മരമാകും, നമുക്ക് തണൽ തരും, അമ്മയും ദേവൂട്ടനും കൂടിയല്ലേ ഇതിനെ നോക്കി വളർത്തുന്നത്. അപ്പോൾ എന്റെ മോൻ ഇവിടെ നിൽക്കുമ്പോഴെല്ലാം അമ്മയുടെ സ്നേഹവും കരുതലും നിനക്ക് അനുഭവിക്കാം. 'അന്ന് അമ്മപറഞ്ഞത് എല്ലാം പൂർണ്ണതയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആ കുഞ്ഞുദേവൂട്ടന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഓരോ മരങ്ങളെയും പിടിച്ചുനിർത്തുന്നത് അതിന്റെ വേരുകളാണ്. അതാണ് അതിന്റെ ശക്തി. അതുപോലെ ഈ ലോകത്തിൽ തന്റെ ശക്തി അമ്മയായിരുന്നു. അത് നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആ ശക്തി ഇല്ലാതെ തനിക്ക് ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമോ, അറിയില്ല. പക്ഷേ താനും കുറച്ചു പേരുടെ വേരുകൾ ആയി മാറിയിരിക്കുന്നു.

ഓരോന്നും മനസ്സിലേക്ക് തികട്ടിവന്നപ്പോളാണ് ഒരു കരസ്പർശം തോളിൽപതിഞ്ഞത്. ഹരിതയായിരുന്നു. അവളെന്നെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു, അല്ലെങ്കിലും ഈ ഒരു സമയം അവൾക്കും വേദന നൽകുന്നതാണല്ലോ.

'ദേവാ നീ വരണില്ലേ അമ്മയുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് സമയമായി'.

കണ്ണിൽനിന്ന് ഉതിർന്നുവീണ നീർത്തുള്ളികൾ തുടച്ചുനീക്കി അവൾക്ക് പിന്നിലൂടെ നടന്നു. അമ്മയുടെ വെള്ളപുതച്ച ശരീരം ആ വീട്ടിൽനിന്ന് എടുക്കുമ്പോൾ, ചിതയ്ക്ക് തീ കൊളുത്തുമ്പോൾ, പിന്നീട് വീടിനു മുറ്റത്ത് മാറിനിന്ന് എല്ലായിടവും വീക്ഷിക്കുമ്പോഴും അവിടെയെല്ലാം എന്റെ അമ്മ ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി. ഒപ്പം അമ്മ ഇനി ഇല്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യവും. അപ്പോഴാണ് തണലായിമാറിയ ആ മരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു 'ഇല' അയാളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് പതിക്കുന്നത്. കൂടെ കാറ്റിൽ ആ മരം ഉലയുമ്പോൾ തലേദിവസം പെയ്ത മഴയുടെ ബാക്കി എന്നപോലെ മഴത്തുള്ളികൾ നിലത്തേക്ക് വീഴുന്നത് കൂട്ടത്തിൽ അയാളുടെ മുഖത്തിലൂടെ അവ തഴുകിപോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ അമ്മയുടെ കരുതൽപോലെ സ്നേഹംപോലെ ഒരു ആശ്വാസംപോലെ. സ്നേഹത്തിന്റെ വേരുകൾ തന്നിൽ പടർത്തിയ 'അമ്മ' തണൽമാഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. താനും കുറെ പേരുടെ വേരുകളായിമാറിയിരിക്കുന്നു. അമ്മപഠിപ്പിച്ച പോലെ. ഞാനെന്ന വേരിൽ പടർന്നതാണ് എന്റെ കുടുംബം. അമ്മയിലൂടെ പകർന്നു കിട്ടിയ വേരുകൾ ഇനിയും നിലനിൽക്കും, സ്നേഹത്തിന്റെ വേരുകൾ, 'ആ തായ്‌വേരുകൾ'.....

SHE

A Mirage - if defined.
Burning sand in real; like water it seems.
And nobody could figure it out,
unless there comes someone
who choose to bear the misery she is!
She is that ecstasy,
the one which yearned by a million unfulfilled dreams.
That wild thought,
The untamed heart, that-
one could die in peace after conquering her soul!
She exists, sometimes like a page of book-
so much written and makes no sense at all..
And sometimes she's a poem-
Single word concised so much in it.
Like a paradox, she exists.
Somewhere between being emotional and emotionless..
She, the One of a kind!!

Krishna Priya E.K
Eighth Semester B Pharm

എൻ പ്രിയ ചങ്ങാതി

JISS MARIA SCARIA
Eighth Semester B.Pharm

ആളൊഴിഞ്ഞ ക്ലാസ്മുറികളിലൂടെ
ഈ വിദ്യാലയത്തിൻ പടികളിലൂടെ
എന്റെ മനസ്സ് ആരെയോ തിരയുന്നു
മഴപെയ്തുതോർന്ന ഈ വരാന്തകൾ
ഇന്നെന്നിൽ ദുഃഖം ഉണർത്തുന്ന
സൗഹൃദത്തിൻ തണലിൽ
അന്നു ഞാൻ ആനന്ദിച്ചിരുന്നു
ആ തണൽ എന്നെ വിട്ടകന്നു
സൂര്യന്റെ ചൂടിൽ വാടിത്തളർന്ന പൂവിനെ പോലെ
ഞാനിതാ ഏകയായി നിൽക്കുന്നു
ഈ ഏകാന്തത എത്രയോ ഭയാനകം
വിരഹത്തിൻ വേദനയിൽ
എരിഞ്ഞുതീരുവാൻ ആണോ എൻവിധി
സൗഹൃദത്തിൽ ആ നീർത്തടം
എന്നിലേക്ക് അണയുകയില്ലേ
എന്നെന്നും ഓർക്കും ഞാനെൻ ആത്മമിത്രത്തെ
ഈ തിരുനാളും അണയുംവരെ
ഒരിക്കൽ എൻ അരികിൽ തിരിച്ചെത്തും
കൊടുംവേനലിൽ അവശയായ ഭൂമിയെതേടി
ജീവാമൃതവുമായി
എത്തുന്ന പുഴപോലെ.....
സൗഹൃദത്തിൻ പുതിയതാളുകൾ കുറിക്കാനായി

എൻ വിദ്യാലയം

Aparna P.S
Eighth semester B.Pharm

സൗഹൃദം എന്ന മധുരിത
ഭാവം ആദ്യമറിഞ്ഞത് ഞാനെൻ
വിദ്യാലയത്തിൽ
ഒരായിരം ഓർമ്മകൾ
സമ്മാനിച്ചൊരു വിദ്യാലയം
സൗഹൃദമെന്നതെല്ലായിടത്തുമെന്നാലും
ഏറ്റവും മധുരമീ
വിദ്യാലയ സൗഹൃദം
ഒരുമയോടെ പഠനം തുടങ്ങും
പിന്നീടുള്ള കൊച്ചുകൊച്ചു
സന്തോഷങ്ങൾ ഏറിടുന്നു
മനതാരിൽ
ആ ഓർമ്മകൾ മറയുന്നൊരിക്കലും മനമാകും
പുസ്തകത്താളുകളിൽ
മറയാതീ ഓർമ്മകൾ ഇനിയെന്നും

മൗനം

മണ്ണോട് ചേരുംവരെ
അത് എന്നിൽ നിലനിൽക്കും
തൊട്ടുണർത്തുവാൻ മോഹങ്ങൾ
ഓർത്തുവായിക്കുവാൻ കിനാവുകൾ
കാത്തിരിക്കാനും കൂടെയുണ്ട്
എല്ലാവരും പറയും
ഞാൻ ഉണ്ടാവും കൂടെയെന്ന്
ജീവിതം നിന്നെ പഠിപ്പിക്കും
ആരുമുണ്ടാകില്ല
പറഞ്ഞാൽ പരിഭവം ആകും
കരഞ്ഞാൽ തോൽവിയാകും
ചിരിച്ചാൽ പരിഹാസം ആകും
എല്ലാത്തിനും മൗനമാണ്
കാണുന്ന ഈശ്വരന്
കണ്ണടയ്ക്കാൻ ആകുമോ !

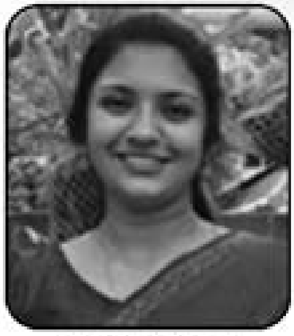

ANJALI C.A
Eighth Semester B.Pharm

WILD FLOWER

Ashly Mariam Varughese
Eighth Semester B Pharm

Forget me not for my roots deepened into thy heart,
Nurtured by thy love
For I know mirth and merriment because of you!
Like a Phoenix here I rise up from my own ashes..
growing wild and free in a world plagued by conformity.
Nothing didst I fear,
None in the world could hold me back for I was 'wild' and 'brave'
Neither the world nor you did recognize me for I was common,dull and inferior
And that might be because I grew without your consent,
I bloomed and that didn't make you happy as I was not appealing,
I longed for your gentle touch but you didn't even care!
I always looked up at you but you didn't even spare a moment for me
The moment is up and I hear my death knell...
But I'll wait for an another spring to bloom again and be thine!
Till then let me celebrate the people I have lost in my journey!!!!

ARTIFICIAL INTELLIGENCE

SURESH M.R.
Librarian

Since the beginning of the 20th century, scientists all over the world were pondering over the possibility of imitating human intelligence and talents. In 1950, well-known scientist, Alan Turing, in his article published in a scientific magazine, raised an all-important question: " Can machines think?". Can it imitate human talents? At that time, computers were not competent enough in saving the data, other than to execute the programming instructions. Moreover, computing resources were very expensive. All this hindered Turing, to go forward with his experiments. Later in1956, Prof. John McCarthy came forward with a new term, "Artificial Intelligence".

From 1957 to 2010, researches on AI were stagnant, except some limited progress in different parts of the world. Instead of processing human's total capabilities, scientists focused on his vision and speech. Later, with the advancement of technology, wide usage of Internet and development of Graphical Data-Processing Units, a new era on AI research dawned. New technologies helped the AI units to gather data in large quantities and process them in lesser time. This led to the development of Machine Learning Algorithms. This Algorithms exhibited its own capacity to recognize patterns from the given data, and also to generate its own versions.

In the field of Computer-Vision Technology, "Alex Net", developed in 2012, created a big revolution. Researches based on 'Alex Net' made AI more popular. All technologies, which have the capacity to imitate human intelligence, were commonly called "Artificial Intelligence"; AI in short. Under this title, a sub-group called Machine Learning Techniques quietly developed. This technique helped AI to visualize an image from the given data. Machine Learning has another sub-group called "Deep Learning", where data is given in full, instead of separate compartments. Deep Learning technique study the data as a whole and generate the results. This is the most advanced achievement of AI.

In recent years, a new AI sub-group called "Generative AI", is creating waves. It can produce textual contents, pictures, contents with videos and audios and other media subsidiaries. Among them, the most popular is the ChatGPT, where a Generative Pre-trained Transformer (GPT) module, works as per the given data and generates astonishing results.

AI systems are basically software systems (or controllers for robots) that use techniques such as Machine Learning and Deep Learning, to solve problems in particular domains without hard coding all possibilities (i.e. algorithmic steps). Due to this, AI started showing promising solutions for industry and business as well as our daily lives. Governments and businesses are increasing by making use of AI tools and techniques to solve business problems and improve many business processes, especially online ones. Such developments bring about new realities to social life, that may not have been experienced before.

By introducing Artificial Intelligence systems into devices, new businesses are opting for the automated process. A new paradigm emerges as a result of such intelligent automation which now dictates, not only how businesses operate, but also who does the job. AI now brings unheard and unexpected innovations to the business world, that many organizations will need to integrate to remain competitive and move further to lead the competitors.

But AI also has its pitfalls. Generative AI Models, which can artificially create pictures and videos, has now a saying in Fashion, modeling, ads and film industries. It can easily create fake pictures (popularly known as "Deep Fake") and videos, which raises legal and ethical anxieties. Pictures and videos, featuring especially women and children, can be doctored as per the wishes of the producer and can be used as a weapon against the opponent. Loss of privacy, tarnishing one's image, false propaganda and misinformation are some of the prime results of misuse of Generative AI Models.

In the future, intelligent machines will replace or enhance human capabilities in many areas. Artificial Intelligence is becoming so popular, so that it can have a huge impact on various fields of life, to solve complex problems in different areas such a education, engineering, business, medicine, weather forecasting, multimedia etc. Whatever the merits or demerits, AI is here to stay.

KALAAGNI 2023

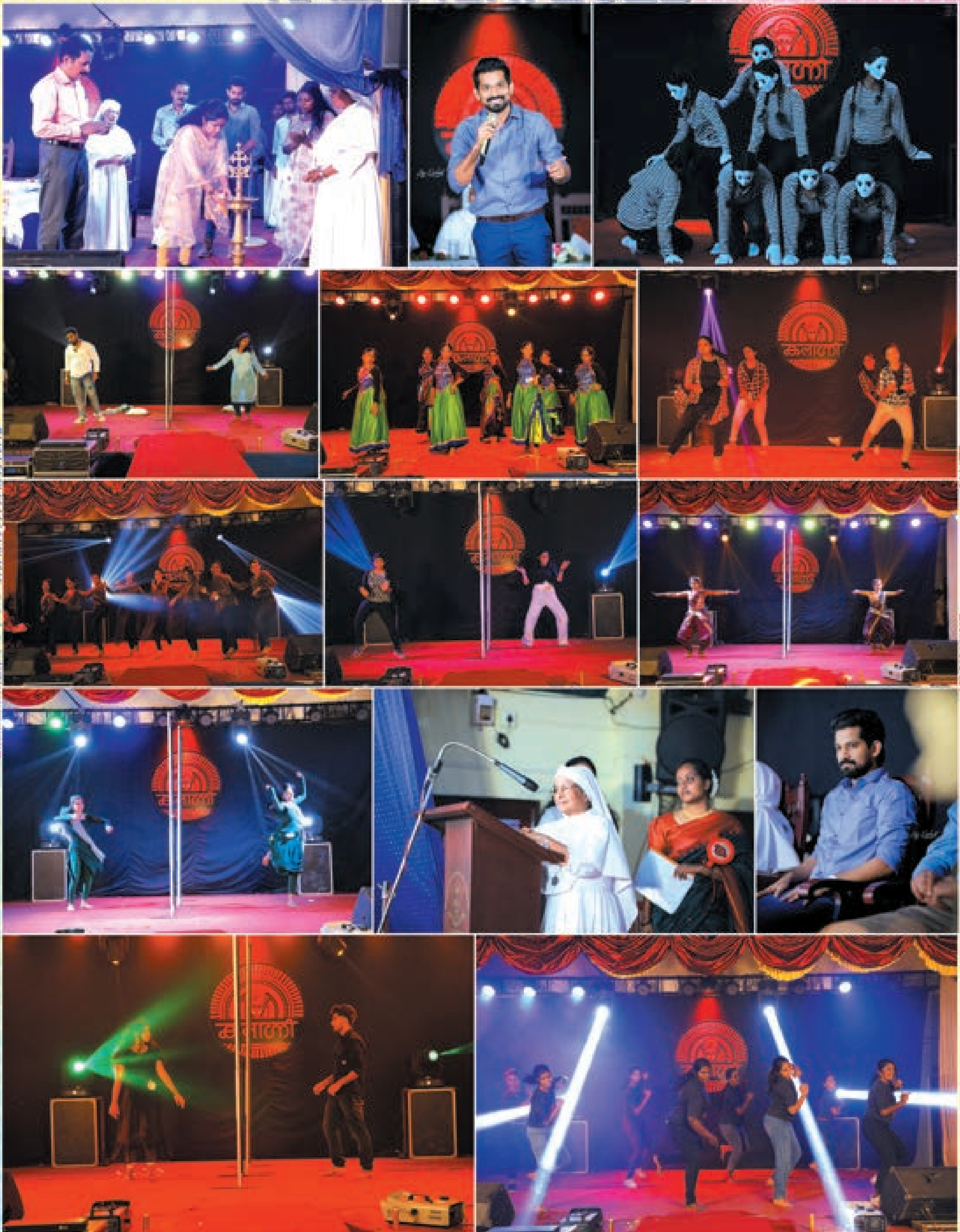

Non Teaching Staffs

College Union Members

ആർപ്പോ 2023

FAREWELL (അപ്പോ ശരി-2023)

SPORTS

എന്റെ കലാലയത്തിന്റെ സ്നേഹസമ്മാനം

AMEESHA BOSE
Fourth year Pharm D

ഈ കലാലയത്തിൽ കാൽവെച്ച നാളിൽ
ഞാൻ എന്റെ സൗഹൃദത്തിന്റെ വിത്തുപാകി....
ഇനി ഒരിക്കലും ഇളക്കിമാറ്റാൻ കഴിയാത്ത ഒരുതലമുറയെ....
നിന്നിലെ വേരുകൾ ബലമേകുവാൻ ഇവിടെ വാർത്തു
ഇനിയും തളിരിടുന്ന പുതുതലമുറകൾക്ക്
ചിറകുവിരിക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ മഴവില്ലിന്റെ
ഏഴുവർണ്ണങ്ങൾ പകുത്തുനൽകി
സ്നേഹത്തിന്റെ സൗഹൃദത്തിന്റെ വിത്തുകൾ....
ഇനിയും ഈ കലാലയത്തിൽ
നമ്മൾക്ക് സമ്മാനിക്കാം
ഇവിടെ തളിരിടുന്ന.....
യുവതലമുറയ്ക്കായി......

A SOULFUL JOURNEY: FROM RISHIKESH TO KERALA

Mrs. Lissy S
Associate Professor

Day 1: Rishikesh - The Gateway to the Divine

As I stepped into Rishikesh, the air seemed to carry whispers of ancient wisdom. The Ganges, flowing serenely, invited me to cleanse my soul. The ashrams nestled in the foothills of the Himalayas echoed with chants, drawing me into their tranquil embrace. Each dawn brought with it the promise of spiritual awakening, as I immersed myself in yoga and meditation, feeling the rhythm of my breath aligns with the universe.

Day 2: Lakshman Jhula - Crossing Paths with Mythology

Lakshman Jhula, a marvel of engineering suspended majestically over the sacred Ganges, stood as a testament to both human ingenuity and divine intervention. As I stepped onto its swaying expanse, I felt a sense of reverence wash over me. The bridge, named after the valiant prince Lakshmana from the epic Ramayana, seemed to bridge not just the physical gap between two banks but also the temporal chasm between myth and reality. Walking across Lakshman Jhula, I was transported into the realm of ancient mythology. Each sway of the bridge felt like a gentle reminder of the trials and tribulations faced by Lord Rama and his loyal brother Lakshmana. The river below murmured tales of their heroic deeds, while the rustling leaves whispered secrets of their unwavering devotion and sacrifice.

Day 3: Haridwar - A Dip in the Waters of Salvation

In Haridwar, the bustling ghats hummed with the fervor of devotion. As I bathed in the holy waters of the Ganges during the evening aarti, I felt a profound sense of purification wash

over me. The flames of the aarti illuminated the darkness, symbolizing the triumph of light over ignorance. Amidst the crowd of devotees, I found solace in surrendering to the divine flow of life, understanding that each moment is a sacred offering.

As I reluctantly bid farewell to the sacred city of Haridwar, I carried with me the blessings of Mother Ganga and the memories of a transformative journey. In her sacred waters, I had found not just purification but also renewal, a reaffirmation of the eternal connection between the soul and the universe. And as I journeyed onward, I knew that the lessons learned in Haridwar would continue to guide me, like the steady flow of the Ganges, towards the shores of enlightenment.

Day 4: The Journey Back to Kerala - Finding Home in the Heart

As I bid farewell to the northern lands that had nurtured my soul, I carried with me the essence of their teachings. The train journey back to Kerala was not just a physical voyage but a reflective passage through the landscapes of my inner being. Each passing mile brought me closer to the verdant hills and serene backwaters of my homeland. In Kerala's embrace, I found the culmination of my journey—a harmonious fusion of spirituality and simplicity, where every sunrise heralds a new beginning, and every sunset whispers a tale of gratitude.

Epilogue:

In the tranquil alleys of Rishikesh, amidst the swirling currents of the Ganges, and beneath the flickering flames of Haridwar's aarti, I discovered that the true pilgrimage is not measured in miles traveled but in the depth of one's connection to the self and the universe. As I sit under the shade of a coconut tree in my Kerala home, the echoes of my northern sojourn continue to reverberate within me, guiding me on the eternal quest for inner peace and enlightenment.

Her life, her story...

FITHA THASNEEM
Eighth semester B.Pharm

Stuck to the stove, chained to tradition, A victim of prejudice
She was like a caged bird.
Prisoner in her own house.
Slave to her relatives
Liability to mother and father
Shame to her family.
Wronged more than once, Yet never raised her voice.
She sang like a caged bird.
For some love, respect and freedom.
Chained like a caged bird,
to the cruel norms of society back then. But no one saw her misery.
How she yearned for knowledge?
How she wished to learn?
How to read and write?
Just like her brothers.
How could she tolerate this?
Everyone has a limit.
But she was a caged bird stuck to her cage,
for eternity, chained to the bars.
Sighs and dreams, then born was
the fire, of determination to be free,
And so did she, break away from the chains.
She was now a free bird.
She flew away like one from all the misery and screams,
Forever, and towards her joy.

The Lonely Bird

SUMMAYA NOUSHAD
Eighth Semester B.Pharm

In a park whither an elderly man walked
was a bird with a voice so wonderful
Much money would we have spent
just to hear that melodious bird sing
and listen to its voice, with that majestic ring.

But as the seasons passed, so did the bird's voice
and the man stopped going, though not by choice.
For his health was beginning to fade,
and the bird began to wither too,
but he could get no aid.

With no audience for whom to sing,
a sad death was all fate would bring,
So it was that the bird passed away,
of all times that spring in late May.

In the summer, that man did return,
but of the bird's death never did he learn,
so he listened to all of the birds that came,
but somehow it just never felt the same.

മഞ്ഞുതുള്ളി

ARCHANA SHAJI
V^{th} Semester
B.Pharm

ഹോസ്പിറ്റൽ കോറിഡോറിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ചുറ്റും പലതരം ആൾക്കാരായിരുന്നു..... മുന്നിൽ കാണുന്നവരെയെല്ലാം ഓടി വന്ന് ആക്രമിക്കുന്നവർ.... സ്വന്തം മുടി തന്നെ പറിച്ചെടുത്തു കഴിക്കുന്നവർ... ചുറ്റും നടക്കുന്നതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ അവരുടേതായ ലോകത്ത് നടക്കുന്നവർ.... ലോകം തന്നെ തന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ ആണെന്ന് വിചാരിച്ച് സ്വയംരാജാവായി നിൽക്കുന്നവർ.... അസ്സഹനീയമായ വേദനകൊണ്ട് അലറി കരയുന്നവർ... അങ്ങനെ അങ്ങനെ...... എല്ലാവരെയും നോക്കി നടന്ന് അവസാനം ഒരു റൂമിന്റെ വെളിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ നേഴ്സ് എന്നെ അകത്തേക്ക് ചൂണ്ടി കാണിച്ചു....

ബെഡിൽ ചമ്രംപടിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട് അവൾ... കുനിഞ്ഞിരുന്ന് വെറുതെ കൈകൊണ്ട് എന്തൊക്കെയോ എഴുതുവാണ്... കാൽമുട്ടോളം വരുന്ന ലൈറ്റ് ബ്ലൂ കളറിലുള്ള ലൂസ് ടോപ് ആണ് അവളുടെ വേഷം.... ഞാൻ വന്നതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടേയില്ല.... നിമിഷനേരംകൊണ്ട് കുറ്റബോധത്താൽ നെഞ്ച് പിടഞ്ഞു... ഓർമ്മകൾ ഒരുപാട് പുറകിലേക്ക് പോയപ്പോൾ ഒരിക്കലെങ്കിലും അതൊന്ന് തിരുത്തി കുറിക്കാൻ പറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചു പോയി... അവളുടെ മുടിയിൽ മെല്ലെ തലോടി കൊടുത്തപ്പോഴേക്കും കൈ ചുരുട്ടി പിടിച്ച് മനോഹരമായ ഒരു ചിരിയോടെ ഒരുപാട് സ്നേഹത്തോടെ അതെന്റെ നേർക്ക് നീട്ടി.... 'ഇതാ.. മൂന്ന് നേരം ഓരെണ്ണം വെച്ച് കഴിച്ചോ... അസുഖമൊക്കെ പെട്ടെന്ന് മാറും ട്ടോ....' വരുത്തി തീർത്ത ചിരിയോടെ ഞാൻ കൈ നീട്ടുമ്പോൾ കരഞ്ഞുപോയി....

എൻട്രൻസ് എഴുതി ഫസ്റ്റ് അലോട്മെന്റിൽ തന്നെ എം.ബി.ബി.എസ്.ന് സീറ്റ് കിട്ടിയപ്പോൾ ഒരുപാട് ആവേശത്തോടെയാണ് കോളേജിൽ ചേർന്നത്... ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങി രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോഴായിരുന്നു അവൾ ജോയിൻ ചെയ്തത്.... തല ഉയർത്തി ഒരാളുടെ മുഖത്ത് നോക്കാൻ ധൈര്യമില്ലാത്ത മഞ്ഞുതുള്ളി പോലെ ഒരു പെണ്ണ്.... നിറയെ പീലികളോടുകൂടി വിടർന്ന കണ്ണുകളും ചുവന്ന് തിളങ്ങുന്ന മുഖവും കുഞ്ഞിച്ചുണ്ടും ഒക്കെയായി ഒരു ടിപ്പിക്കൽ സുന്ദരി തന്നെയായിരുന്നു ആൾ... പുതിയ അഡ്മിഷൻ ആണെന്ന് അറിഞ്ഞ് പരിചയപ്പെടാൻ ചെന്നപ്പോഴെല്ലാം ഒരു പുഞ്ചിരിയല്ലാതെ തിരിച്ചൊന്നും പറയാതെ ഇരുന്നുകളഞ്ഞു...

"എന്തൊരു പെണ്ണാ ഇത്..." "സംസാരശേഷി ഇല്ലേ ആവോ..." ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ള ഒരുത്തൻ ഇഷ്ടംപറഞ്ഞ് ചെന്നതും പേടിയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് കരഞ്ഞ് നിലവിളിച്ചു ഓടിക്കളഞ്ഞു പെണ്ണ്... അന്ന് എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഒരുപാട് കളിയാക്കി... ഞാനും... പോകെപ്പോകെ ക്ലാസ്സിലെ എല്ലാർക്കും തട്ടിക്കളിക്കാൻ കിട്ടിയ ഒരു പാവയെപോലെയായി അവൾ.... കാരണം... ഒന്നിനോടും പ്രതികരിക്കില്ല... ആരെന്ത് പറഞ്ഞാലും അതെല്ലാം കേട്ടുനിൽക്കും.. ആരോടെങ്കിലും മിണ്ടുന്നതുപോലും കണ്ടിട്ടില്ല.... നോട്ട്ബുക്കിൽ നിന്ന് കണ്ണ് മാറ്റാറില്ല അവൾ.... എത്രയൊക്കെ പഠിക്കാൻ ഉണ്ടെങ്കിലും ഫ്രണ്ട്സും ഒത്ത് കുറച്ചു അടിച്ചു പൊളി നിമിഷങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് ആർക്കും പറ്റില്ല.... പക്ഷെ അവൾ അതിലൊന്നും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല....

'ഇത് ചുമ്മാ ഷോ ആണ്.... വലിയ പഠിപ്പി വന്നിരിക്കുന്നു...'

എല്ലാവർക്കും അവളെപ്പറ്റിയുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് ഇതു തന്നെ യായിരുന്നു....

ഭൂമിയെ വേദനിപ്പിക്കാതെയുള്ള അവളുടെ നടത്തവും കളിയാക്കലുകൾ കേട്ട് നിറഞ്ഞൊഴു കുന്ന കണ്ണും.... ശരിക്കും ഒരു കുഞ്ഞു മഞ്ഞുതുള്ളി തന്നെയായിരുന്നു ആ പെണ്ണ്... ഹോസ്റ്റലിലും ഞങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു.... കഴിക്കുമ്പോൾ പോലും ആർക്കും ശല്യം ആകാതെ... അങ്ങനെ ഒരാൾപോലും ഉണ്ടെന്ന് അറിയിക്കാതെ ആയിരുന്നു അവളുടെ ഓരോ പ്രവർത്തിയും.... എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും എതിർക്കാതെ എല്ലാം കേട്ട് നിൽക്കുന്ന വളെ വീണ്ടും വീണ്ടും കുത്തിവേദനിപ്പിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും ഒരുഹരം ആയി മാറിയിരുന്നു അപ്പോ ഴേക്കും.... അന്ന് അങ്ങനെ ഒരാവേശത്തിൽ ചെയ്ത താണ്.... പക്ഷെ അതൊരിക്കലും അവളുടെയും ഞങ്ങളുടെയും ജീവിതം തന്നെ തകർക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ചില്ല..... സാറും മിസ്സും ഒന്നും അറിയാതെ അനാട്ടമി ലാബിൽനിന്ന് ക്ലാസ്സിലെ ബോയ്സ് എങ്ങനെയൊക്കെയോ ഒരു ഡെഡ്ബോഡിയുടെ ഒരു കൈ എടുത്തുകൊണ്ട് വന്ന് ഞങ്ങടെ കൈയിൽ തന്നു....

ഉദ്ദേശം എന്നത്തേയുംപോലെ അവളെ ഒന്ന് പേടിപ്പിച്ച് വിടണം... ഹോസ്റ്റലിൽ വെച്ച് പണി കൊടു ക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചു... റൂമിൽനിന്ന് പുറത്തിറങ്ങാ റില്ലായിരുന്നു അവൾ... കഴിക്കാൻ പോകുന്ന സമയം നോക്കി ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ അവളുടെ റൂമിൽകേറി ടേബിളിൽ വെച്ചിരുന്ന ബുക്കിനിടയിൽകൊണ്ടു പോയി ആ കൈ എടുത്തുവെച്ചു.... കാണുമ്പോൾ ഒന്ന് പേടിച്ച് ഞെട്ടും... അതുകണ്ട് കളിയാക്കാം.... കഴിച്ചിട്ട് വന്ന് റൂമിലേക്ക് കേറിയതും ഡോർ അട ക്കുന്നതും എല്ലാം മാറി നിന്ന് നോക്കിക്കണ്ടു... ഇപ്പോ ഒരലർച്ച കേൾക്കും... ഞങ്ങൾ എല്ലാം കാതോർ ത്തിരുന്നിട്ടും അകത്ത് നിന്ന് യാതൊരു ശബ്ദവും കേട്ടില്ല.... സാധനം കണ്ട് കാണില്ലയോ....

കുറേനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടും അനക്കം കേൾക്കാതെ വന്നപ്പോ ഞങ്ങൾ രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് റൂം തുറന്നു.... ആദ്യം തന്നെ ടേബിളിലേക്ക് ആണ് നോട്ടം പോയത്... അവിടെയെങ്ങും ഞങ്ങൾകൊണ്ടു വെച്ച കൈ കാണുന്നില്ലായിരുന്നു... അവളെയും കാണു ന്നില്ല.... ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ റൂം മൊത്തമായോന്ന് നോക്കി... പിന്നീടാണ് കബോർഡിന് മുകളിലേക്ക് നോട്ടം പോയത്... അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച്ചയിൽ വിറങ്ങ ലിച്ചു നിൽക്കാനേ ഞങ്ങൾക്ക് ആയുള്ളൂ.... കബോർ ഡിന് മുകളിൽ കേറി ഇരുന്ന് ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവച്ച ആ കൈ കടിച്ച് പറിച്ച് വിഴുങ്ങുന്നവൾ.... മുഖം മുഴു വൻ അതിന്റെ അഴുക്കുപുരണ്ട വായ്ക്ക് ചുറ്റും കറുത്ത കറ പിടിച്ച്..... കണ്ണ് മിഴിപ്പിച്ച്.... ഏതോ ഒരു ബിന്ദുവിലേക്ക് നോട്ടം പതിപ്പിച്ച്.... ആ മഞ്ഞു തുള്ളി.....

'മോളെ......' തൊട്ടടുത്ത് നിന്ന് തേങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള വിളികേട്ടതും ഓർമകളിൽ നിന്നും ഞെട്ടി ഉണർന്നു.... അവളുടെ അമ്മയാണ്.... ഒരു ഹാർട്ട് പേഷ്യന്റ്.... ആരുമായും കൂട്ടുകൂടാത്ത ആ പാവം പെണ്ണിന് കൂട്ടാ യിട്ട് ഈ അമ്മ മാത്രേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.... എന്നും ഈ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലേക്ക് വരും.... തന്റെ പൊന്നു മകളെ കാണാൻ.... ആ അമ്മക്ക് കൂട്ടായിട്ട് ഞങ്ങളും.... ചെയ്തുപോയ തെറ്റിനെ ഓർത്ത് കുറ്റബോധം കൊണ്ട് ഒന്നും ചെയ്യാനാവാതെ നിൽക്കേണ്ടി വരുന്ന അവസ്ഥ.... അവളുടെ അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരിന് ഉത്തരവാദി ഞങ്ങൾ ആണെന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ തന്നെ നെഞ്ചുപൊടിയുന്ന വേദനയാണ്. കാലിൽ വീണ് മാപ്പ് പറഞ്ഞു.... ഒരുപാട് തവണ..... പക്ഷെ ആരെണ്ണെന്നുപോലും മനസിലാകാതെ ഞങ്ങളെ നോക്കി മനോഹരമായി പുഞ്ചിരിച്ചു അവൾ.... ചെയ്ത തെറ്റിന്റെ ആഴം മനസിലാക്കി തരുന്നതുപോലെ... അവളൊന്ന് പഴയതുപോലെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ.... പണ്ട് ചെയ്ത് കൂട്ടിയതിനെല്ലാം പ്രായശ്ചിത്തമായി ആയിരം ക്ഷമ ചോദിക്കാമായിരുന്നു.... അവളുടെ സ്വപ്നത്തിന് കൂടെ നിൽക്കാമായിരുന്നു...

'പഠിക്കാൻ മിടുക്കി ആയിരുന്നു ന്റെ കുട്ടി.... വലിയ ഡോക്ടർ ആകണമെന്നാ എന്റെ മോളുടെ ആഗ്രഹം... എന്നോട് എപ്പോഴും പറയും എനിക്ക് ജോലിയായി കഴിഞ്ഞാൽ അമ്മയെ പൊന്നുപോലെ നോക്കുന്ന്.... ന്റെ അസുഖം എല്ലാം മാറ്റുന്ന്.... എന്നിട്ട്... ന്നിട്ട്... ഇരി കണ്ണെ കണ്ടില്ലേ.... ന്റെ കുട്ടി...' അമ്മ എന്നത്തേയും പോലെ അവളോട് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു....

പുറത്ത് ആർത്തലച്ചു പെയ്യുന്ന മഴയോടൊപ്പം അലറി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ അമ്മ തന്റെ മകളെ വാരിപ്പുണർന്നു.... അപ്പോഴും തന്റെ രോഗിക്കായി കരുതിവെച്ച മരുന്ന് തന്റെ വലംകൈയിൽ ഇറുക്കി പിടിച്ചിരുന്നു ആ മഞ്ഞുതുള്ളി....

गुरु - शिष्य का अनमोल रिश्ता

MEERA R. NATH
Associate Professor
Department of Pharmacology

गुरु और शिष्य का नाता, स्नेह का अनुपम धारा,
ज्ञान के सागर में, करते हैं मार्गदर्शन सारा।

शिक्षक जो दीपक बन, अंधकार को मिटाता है,
विद्या का आलोक फैलाकर, जीवन को संवरता है।

प्रश्नों के उत्तर में, धैर्य का पाठ सिखाते है,
सपनों को पंख देकर, आकाश तक पहुंचाते है।

शिष्य जो श्रद्धा से, गुरुचरणों में आता है
मेहनत और लगन से, सफलता का फल पाता है।

गुरु की कृपा से, हर बाधा हो जाती पार,
संस्कार और ज्ञान से, होता जीवन साकार।

शिश्रक और छात्र का, यह प्रेम अद्वितीय है,
दोनों का साथ मिलकर, जीवन बनता सुखमय है।

सम्मान और आदर से, रिश्ता यह निभाते हैं,
गुरु-शिष्य के संग से, नई राहें बनाते हैं।

दौड़ती जिंदगी

Gayatri R. Panicker
Assistant Professor
Department of Pharmacology

बड़ी अजीब ये जीवन की देड़ है,
हर कोई भागता, पर ठहरता कौन है?

सुबह से शाम तक काम का पहाड़ है,
सुकून की तलाश में, हर कोई बेहाल है।

मिलती नहीं फुर्सत, न आराम का पल,
ख्वाबों में खोई है, उम्मीद की हलचल।

ज़िदगी के इस शोर में, खो जाती हर राह है।
बस इसी तरह खत्म भी हो जाती, जिंदगी को हर रागा है।

आँखों खोल के हम देखें
तो नज़र आए

कहीं दो वक्त की रोटी के लिए रोतो लोग भी हैं।
लेकिन हम तो अपनी छोटी-छोटी शिकायतों में खोए हैं।

दोस्तों, हर पल है रोशन ये ना भूले,
शायद कल को ये पल भी हमें नसीब ना हो,
और तब है हम अधूरे।

Hide & Seek

JAYEEMA J.R
IInd year
Pharm. D

They are playing hide and seek
Under the table and over the cabinet
Hide and seek many used to play
They doesn't know that they are going to play
A different kind of hide and seek

Hide and seek, they used to play
Now they are nurtured and places changed
They are hiding behind their skin
And seeking for something they will never found out

Hide and seek, as they hide behind their skin
They staying quiet but someone is talking
Talking things that the player doesn't want to say
The things that can change their good days to bad

Hide and seek, as they seeking for something
That the player doesn't want to seek
Player getting nowhere because
It is not the one asking for direction

Hide and seek, as the world is a mystery
A mystery for people to seek the truth
A mystery for people to trust there instinct
While becoming something unique

As I hide behind the Banyan tree
The kid is near me who is seeking
I stayed quiet as he gone
I got worried when I saw the sun going down
Worried that, what if no one will ever find me out?

മാതൃത്വം

SURESH M.R
LIBRARIAN

അന്നൊരു വ്യാഴാഴ്ചയായിരുന്നു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട്, ബാങ്കിൽ അധികം തിരക്കില്ല. ക്യാബിനുള്ളിലെ എസിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, കണ്ണുകൾക്ക് ഘനം വയ്ക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഈ ബ്രാഞ്ചിൽ ചാർജ് എടുത്തിട്ട് ഏകദേശം മൂന്നു മാസങ്ങളെ ആയിട്ടുള്ളൂ. കസ്റ്റമേഴ്സിനെ പരിചയപ്പെട്ടു വരുന്നതേയുള്ളൂ. ഓരോരുത്തരും ഓരോ തരക്കാരാണല്ലോ, ഓരോരുത്തരുടെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ച് ഇടപെടുന്നതിൽ ആണ്, ഒരു മാനേജറുടെ വിജയം. പെട്ടെന്ന് എന്റെ ക്യാബിനിലേക്ക് 65 വയസ്സോളം പ്രായമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ കയറിവന്നു. കുലീനയായ വേഷം. അവരെ ഇടയ്ക്ക് ഞാൻ ബാങ്കിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വന്നപാടെ അവർ എന്നെ തൊഴുതു. ഞാൻ ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. കാര്യം അറിയാൻ ഞാൻ അവരുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ, അവർ ഒരു ബാങ്ക് പാസ്ബുക്ക് എന്റെ മുന്നിലേക്ക് നീക്കിവെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. 'സാർ എന്റെ മകൻ വെളിയിലാണ് പോയിട്ട് മൂന്നാലുവർഷമായി. അവന്റെ അച്ഛൻ ഞങ്ങളെ ഇട്ടേച്ചു പോയപ്പോൾ, അവന് ആറുവയസ്സായിരുന്നു. ഞാൻ പിന്നെ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് കൂലിപ്പണിയും ചെയ്തു വീടുകളിൽ പാത്രം കഴുകിയുമാണ് അവനെ വളർത്തിയതും പഠിപ്പിച്ചതും ഐ.ടി.ഐ.വരെ എത്തിച്ചതും. ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും ജോലി നോക്കിയാൽ മതി എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും കേൾക്കാതെ, അവന്റെ സ്വന്തം നിർബന്ധത്തിൽ ആണ് ദുബായിക്ക് പോയത്. അതിന്റെ കടം ഇതുവരെ തീർന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ കുറ്റം പറയരുത് അവൻ കൃത്യമായി മാസംതോറും പൈസ അയക്കാറുണ്ട്... വിളിക്കാറുമുണ്ട്. പക്ഷേ കഴിഞ്ഞ കുറെ മാസങ്ങളായി അവന്റെ കാശുമില്ല വിളിയുമില്ല. സാർ, ഈ പാസ്ബുക്ക് നോക്കി പൈസ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പറയാമോ? അവന്റെ വിവരം അറിയാഞ്ഞിട്ട് ഭയങ്കര വിഷമമാണ്, സാർ.

ഞാൻ പാസ്ബുക്ക് എടുത്ത് മറിച്ചുനോക്കി, കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുമാസം മുമ്പ്വരെ, പൈസകൃത്യമായി എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുശേഷം പൈസ വന്നിട്ടില്ലെന്ന് കമ്പ്യൂട്ടറിൽ അവരുടെ അക്കൗണ്ട് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായി. 'മോൻ എന്തിനാ ജോലി ചെയ്യുന്നതെന്ന് അമ്മച്ചിക്ക് അറിയാമോ'?

'കൃത്യമായി അറിയില്ല സാർ, ഏതോ കമ്പനിയിൽ ആണെന്ന് അവൻ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞതായി ഓർക്കുന്നു. എനിക്കില്ലാത്ത അസുഖങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല സാറേ, പൈസകിട്ടിയാലേ മരുന്നുപോലും വാങ്ങാൻ കഴിയൂ. അവന്റെ കൂട്ടുകാരനെകൊണ്ട് വിളിപ്പിച്ചു നോക്കി. ഫോൺ ഓഫാക്കി ഇരിക്കുക എന്നാ പറഞ്ഞത്. സാർ എന്തെങ്കിലും രീതിയിൽ ഒന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ വളരെ ഉപകാരമായിരുന്നു. എന്റെ മോന്റെ കാര്യം ഓർക്കുമ്പോൾ, ചങ്ക് പൊടിയുവാ സാറേ, അവർ കണ്ണീരൊപ്പി.

മരുഭൂമിയിൽ കഴിയുന്ന അവരുടെ മകനെപറ്റി ഞാൻ എങ്ങനെ അന്വേഷിക്കാനാണ്? പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരാതി കൊടുത്താൽപോലും പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത കാലമാണ്. പക്ഷേ ഈ കാര്യം ഒന്നും അവരോടുപറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല.

'അമ്മച്ചി ചെല്ല് ഞാൻ കഴിയുംവിധം അന്വേഷിക്കാം. വിവരം എന്തെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ അറിയിക്കാം'.... ഞാൻ അവരെ എന്നാലാവുംവിധം ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവർ പാസ്ബുക്ക് എടുത്ത് കണ്ണുതുടച്ചുകൊണ്ട് ക്യാബിനിൽ നിന്നും പതുക്കെ ഇറങ്ങി.

പിന്നീട് അവർ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് വന്ന് മകന്റെ വിവരം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, എനിക്ക് മുംബൈയിലുള്ള ഹെഡ് ഓഫീസിലേക്ക് ഒരാഴ്ചത്തേക്ക് പോകേണ്ടി വന്നു. തിരികെ വന്നതും, ഇയർ എൻഡിങ്ങിന്റെ തിരക്കിൽ, ഈ വിഷയം പാടെമറന്നു.

അങ്ങനെ ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. മിക്കവാറും ദിവസങ്ങളിൽ ജോലി തിരക്ക് കാരണം ബാങ്കിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഏകദേശം രാത്രി 7 മണിയാകും. ആ സമയത്ത് ഞാനും സെക്യൂരിറ്റിയും മാത്രമേ ഉണ്ടാവൂ. ബാക്കി ജോലിക്കാരെല്ലാം സ്ഥലം വിട്ടിട്ടുണ്ടാവും.

അങ്ങനെ ഒരുദിവസം... ബാങ്ക് പൂട്ടി ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ക്യാബിനിന്റെ വാതിലിൽ ഒരുമുട്ട് കേട്ടു. ഞാൻ തലയുയർത്തി നോക്കി. ആ സ്ത്രീ നിൽക്കുന്നു. അവർ പതുക്കെ എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നിരുന്നു. മുഖം പ്രസന്നമാണ് അവർ മുഖവുര കൂടാതെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി, 'സാറേ മോൻ വിളിച്ചിരുന്നു അവൻ സുഖമില്ലാതെ ആശുപത്രിയിലായിരുന്നു. ജോലിക്ക് പോകാത്തതുകൊണ്ട് പൈസ അയക്കാൻ പറ്റിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അടുത്തയാഴ്ച കുറച്ചു പൈസ അയക്കാം എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൈസ അയച്ചില്ലെങ്കിലും വേണ്ടില്ല സാറേ എന്റെ മോന്റെ ശബ്ദം കേട്ടല്ലോ, എനിക്ക് അതുമതി. അവർ മുഖം സെറ്റിന്റെ തലപ്പുകൊണ്ട് തുടച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. കേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ആശ്വാസംതോന്നി.... അവർ ചോദിച്ച സഹായത്തിന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതിൽ നേരിയ കുറ്റബോധവും.

ആ ആഴ്ചത്തെ അവധി ദിവസമായിരുന്നു സന്ധ്യയ്ക്ക് വെറുതെ നടക്കാൻ ഇറങ്ങി. തനി ഗ്രാമമായ ഈ പ്രദേശത്ത് കാണാൻ ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും, പ്രകൃതി കനിഞ്ഞ് അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ വാടകയ്ക്ക് താമസിക്കുന്ന വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിയാൽ പഞ്ചായത്ത് റോഡിലെത്താം. ഏകദേശം ഒരുകിലോമീറ്റർ പാടത്തിന്റെ കരയിലൂടെ നടന്നാൽ കവലയിൽ എത്തും. വെറുതെ കവലവരെ നടന്നുവരാം എന്ന് കരുതി, പതുക്കെ നടന്നു. റോഡിലൂടെ, കവലയിൽ നിന്നും മടങ്ങുന്ന ആ ഗ്രാമവാസികൾ എന്നെ കടന്നുപോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചിലർ എന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചതായി തോന്നി. വഴിയരികിലെ പഞ്ചായത്ത് കിണറ്റിന്റെ അരികിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നു.

'എന്റെ വീട് ആ പഞ്ചായത്ത് കിണറിന്റെ അടുത്തുള്ള ഇടവഴിയുടെ അറ്റത്താണ് സാർ ഒരിക്കൽ വീട്ടിൽ വരണം. ആ സ്ത്രീ ഒരിക്കൽ എന്നോട് പറഞ്ഞത് ഓർക്കുന്നു. ഒന്നുപോയാലോ? ചെന്നെന്നുമാവും എന്റെ നിഷ്ക്രിയത്വത്തിന് ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം ആവും.

കിണറിന്റെ അടുത്തുള്ള ഇടവഴിയിലൂടെ ഇറങ്ങി നടന്നു. തീരെ വീതികുറഞ്ഞ വഴിയാണ്. ഒരു അഞ്ചുമിനിറ്റ് നടന്നപ്പോൾ വരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള ഒരു ഓടിട്ട വീടിനു മുന്നിലെത്തി. വെളിയിൽ ആരെയും കണ്ടില്ല. ഒരു ജനൽപാളി, വിജാഗിരിയിൽ നിന്നുംവിട്ട്, തൂങ്ങി നിൽക്കുന്നു. മുറ്റത്താകെ പുല്ല് കയറിയിട്ടുണ്ട്. ആൾ താമസമുള്ള ലക്ഷണമില്ല ഇതുതന്നെയാണോ അവരുടെ വീട്? സംശയത്തോടെ പടികടന്ന് മുറ്റത്തെത്തി. മുൻവാതിൽ അടച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ് ഞാൻ പതുക്കെ വാതിലിൽ മുട്ടിവിളിച്ചു.. 'അമ്മച്ചി...! ചേച്ചി..!' എന്നൊക്കെ ഒന്നും രണ്ടുംപ്രാവശ്യം ഉറക്കെ വിളിച്ചു നോക്കി. അങ്ങനെ പതുങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിട്ടാവണം ഒരാൾ പടിക്കൽ വന്ന് എത്തിനോക്കി.

'അല്ലേ, ഇത് ബാങ്കിലെ സാറല്ലേ? സാർ എന്താ ഇവിടെ?'

എന്തു മറുപടി പറയണം എന്ന് ഒന്ന് ശങ്കിച്ചു. 'അല്ല... ബാങ്കിൽ വരാറുള്ള ഒരു അമ്മച്ചി ഇവിടെയാ താമസിക്കുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു ഒന്നു കാണാനായിരുന്നു.

അയാൾ കുറച്ചുനേരം എന്നെ തുറിച്ചു നോക്കി നിന്നു. 'അയ്യോ, സാർ അറിഞ്ഞില്ലായിരുന്നോ? അവർ ഒരുമാസം മുമ്പ് മരിച്ചുപോയി. ഗൾഫിൽ പോയ മകന്റെ വിവരം ഒന്നും അറിയാതെ വിഷമിച്ചാ മരിച്ചത്. പോയവൻ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണോ ജീവനോടെ ഉണ്ടോ എന്നൊന്നും ഒരു വിവരവുമില്ല'.... അയാൾ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

എന്റെ നട്ടെല്ലിലൂടെ ഒരു തണുപ്പ് അരിച്ചു കയറുന്നതുപോലെ തോന്നി. അപ്പോൾ രണ്ടുദിവസം മുമ്പ് ബാങ്കിൽവെച്ച് ഞാൻ കണ്ടുസംസാരിച്ചത് ആരോടായിരുന്നു? അന്ന് കണ്ട ആ പ്രസന്നമായ മുഖത്ത് ഒരു കരിനിഴൽ പരക്കുന്നതും ഞെട്ടലോടെ ഓർത്തു. വിയർത്തു കുളിച്ചു അവിടെ നിന്ന് പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ പുറകിൽ നിന്നും ആ മനുഷ്യൻ എന്തോ പറഞ്ഞത് ചെവിയിലെത്തിയില്ല.

The Growth of INDIAN PHARMACEUTICAL INDUSTRY AND CHALLENGES AHEAD

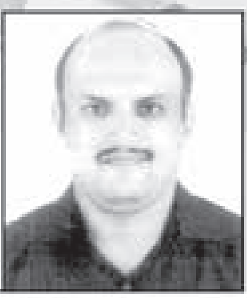

Dr. VINOD B.
Professor & AMP
HOD,Department of
Pharmaceutical Chemistry

The Indian pharmaceutical industry by virtue of expertise in drug manufacturing has provided India its nick name The Pharma Basket of the world. The Indian pharmaceutical (pharma) industry has an annual revenue of US$38 billion - globally it's the third largest in the world by volume and 11 th by value. It comprises over 3,000 Pharma companies and 10,500 manufacturing facilities. This sector directly provides employment to more than 3 million people. It also produces drugs at around a third of the US costs and half of the European costs. Moreover, Indian pharma companies supply around 20 per cent of the worlds' generics and 62 per cent of its vaccines.

The very beginning of first Indian pharmaceutical manufacturing started with the opening of The Bengal Chemicals and Pharmaceuticals in Kolkatta in 1901.The pioneer of this endeavor was Acharya Prafulla Chandra Ray and the initial capital was just Rs 700. Initially Bengal chemicals and pharmaceuticals manufacturing operations were limited to the production of herbal extracts as well as inorganic formulations. Later the unit started to make formulations based on synthetic medicines. Establishment of Bengal Chemicals and Pharmaceuticals was soon followed by opening of Alembic pharmaceuticals in Mumbai in 1907. Even though these first Indian pharmaceutical companies started and established themselves quickly, the hostile approach of the British rulers made the pharmaceutical production sector to remain largely stagnated. British companies through their trade partners based in India, continued to import medicines manufactured in their factories abroad. After independence, the central government tried to change the above scenario by starting two industries in the public sector, the Hindustan antibiotics ltd and Indian Drugs and Pharmaceuticals ltd. Some private entities like Cipla pharmaceuticals, Cadila laboratories and FDC too emerged.

The Indian pharmaceutical industry sector was largely dominated by foreign companies before 1970. The Indian patent act 1970 and the drug policy 1978 paved the way for the rapid growth of Indian pharmaceutical companies. The beginning of 1980's saw the change from India being an importer to a leading exporter of medicines. The economic liberalization policies of 1991 further propelled Indian pharmaceutical industry on to the global stage by removing license restrictions. The major Indian players in this front are Cipla ltd, Zydus Cadila, Torrent pharma, Wochkart ltd, Dr Reddy's laboratories, Sun pharma, Glenmark pharmaceuticals, etc. Organisations like Biocon, Bharath Biotech etc too have tasted success in integrating

biotechnology into pharmaceutical product development.

A significant development happened in the late 90's was the emergence of India as the hub for drug discovery activities as global pharmaceutical and biotechnology giants started, out sourcing their research activities for cost effectiveness. This has led to the development of several industries that specializes mainly in contract research operations. The service offerings, expanded beyond chemistry into biology and pharmacology, and a number of deals gradually evolved into IP-generating collaborations with Indian inventors. The majors in this arena are Advinus therapeutics, Anthem biosciences, GVK biosciences, Aurigene discovery technology services, Carrrexios technologies etc.

Despite what may considered as an explosive growth in the the past couple of decades, the Indian Pharma sector is not free from drawbacks as its growth was more quantitative, and less qualitative. Only one molecule Saroglitazar, launched by Zydus Cadila in 2013, remains the only drug discovered and developed exclusively in India. The Indian Pharma sector is experiencing stiff competition from nations like China, South Africa, Ireland and Brazil in the matter of cost effectiveness. Also this sector has not been very keen in utilizing the vast expertise available in

Indian pharmaceutical education field as very limited industry-institutional interactive exists in this front. It can be hoped that the Indian Pharma industry with due self introspection may over come these roadblocks and emerge victorius in all fronts.

पहचानों अपने सपने:

क्या है यह सपने?
सपने जो ज़िदंगी को खुशियों से भरते

Ashtami M.R.
8th Semester B.Pharm

या वो जो उसे आज़ादी से सजाते सपने जो जीवन को बदल के रखते या वो जो आज़ादी से उल्ट-पुल्ट करते होते है सब के खुद के अस्मान युद की इच्छाएँ, खुद की आकाक्षाऐं. जो करने है सब को पूरा। बनना चाहता है सभी चिकित्सक, प्रोफसर पर होती है सबकी मज़बूरियों सबकी अलग अलग कहतियाँ क्या होता है अगर सच्चे होते ये सपने? यह दुनिया हमारी बन जाती सबसे खुशहाल ते रंग या रंग विरंगी, खाते भी खाना सतरंगी तो क्यों न मिलकर देश बनाएँ सब आए और सपने सजाएँ।

ക്യാമ്പസ് Life

Albin T.
Assistant Profesosr
Department of Pharamaceutics

സർ.... ടൂറിന്റെ തീയതി ഓക്കെ ആയിട്ടുണ്ട്. ഇതും പറഞ്ഞു അവർ പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് പഴയ കോളേജ് കാലഘട്ടം ഓർമയിലേക്ക് വന്നു... അന്നിതേപോലെ ഞങ്ങൾ ടീച്ചേഴ്സിനോട് ടൂറിന്റെ കാര്യങ്ങളെപറ്റി സംസാരിച്ചതൊക്കെ എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷം ആയിരുന്നു അന്ന് മനസു നിറയെ.... സീനിയേഴ്സ് ടൂർ പോകുന്നത് കണ്ടുകൊതിച്ചിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ എപ്പോഴും അവസാനവർഷത്തെ ടൂർ ഒരു സ്വപ്നം തന്നെയായിരുന്നു.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്നുള്ള അവസ്ഥയിൽ നിന്നും അധ്യാപകനായി മാറുമ്പോൾ ടൂറിന്റെ ആസ്വാദനം കുറയുമോ എന്നുള്ള പേടി അപ്പോഴും മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ ഒരാളായി തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് എല്ലാം അതിന്റെ പരമോന്നതിയിൽ ആഘോഷിക്കാൻ സാധിച്ചത് ഉള്ളിൽ എവിടെയോ സീനിയേഴ്സിന്റെ റാഗിംഗിനു മുന്നിൽ പകച്ചു നിന്നിരുന്ന ഒന്നാംവർഷ വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്നും, എല്ലാം ആഘോഷിക്കാൻ പഠിച്ച ഒരു മനസ്സ് നേടിയെടുത്ത സീനിയർ വിദ്യാർത്ഥിയായി മാറിയത് കൊണ്ടാകണം. ക്ലാസ്സിലെ കാര്യം ക്ലാസ്സിൽ... പുറത്തു എല്ലാവരും സുഹൃത്തുക്കളെപോലെ... (ഇങ്ങോട്ട് എങ്ങനാണോ അതെപോലെ അങ്ങോട്ടും??) എന്നുപറയാനാണ് എനിക്കിഷ്ടം. എത്രയൊക്കെ പറഞ്ഞാലും തിരിച്ചുകിട്ടാനാവാത്ത കുറേ നിമിഷങ്ങൾ, അത് കൺമുന്നിൽകുടി കടന്നുപോകുന്നത് കണ്ടത് കൊണ്ടാകാം ചിലരുടെ കണ്ണുകൾ നനയുന്നത് എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടു. അവരുടെ സങ്കടം കണ്ടിട്ടാകണം ഉള്ളിൽ എവിടെയോ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിട്ടതുപോലെ. അതിന്റെ ഫലം എന്നവണ്ണം എന്റെ കണ്ണും എപ്പോഴൊക്കെയോ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഇനിയില്ലല്ലോ എന്നോർത്തിരുന്ന ആ (വസന്ത) കാലം അധ്യാപകൻ എന്ന നിലയിൽ എന്റെ കുട്ടികളോടൊപ്പം കിട്ടി എന്നുള്ളത് അത്രമേൽ സന്തോഷം തരുന്നതു തന്നെയായിരുന്നു..

വിദ്യാർത്ഥിയിൽ നിന്നും അധ്യാപകനിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ മറന്നുവച്ച എന്തോ തിരിച്ചെടുക്കാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു. പഠിപ്പിച്ച അധ്യാപകർക്കൊപ്പം പഠിച്ച കോളേജിൽതന്നെ ജോലി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുക എന്നത് എത്രമാത്രം ഭാഗ്യം ചെയ്തത് കൊണ്ടാകാം എന്ന് ഇടക്കിടക്ക് ഓർക്കാറുണ്ടായിരുന്നു... ഓരോതവണയും കോളേജിന്റെ കുറവുകളെപറ്റി സംസാരിക്കുന്ന കുട്ടികളെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ മനസ്സിൽ ഓർക്കും 'അവർക്കറിയില്ലല്ലോ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഈ സന്തോഷങ്ങൾ പല കലാലയങ്ങളിലും പടിക്കുപുറത്താണെന്ന്. എല്ലാം ആലോചിക്കാൻ എപ്പോഴും സമയം കിട്ടാറില്ലെങ്കിലും.... വല്ലപ്പോഴും ആലോചിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം മനസിലേക്ക് വരാറുണ്ടായിരുന്നു.... സുഹൃത്തുക്കൾ, ക്യാമ്പസ്, ചായ കുടിക്കാനായി മാത്രം സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന വൈകുന്നേരങ്ങൾ.. 4 മണിയായി.. പോകുന്നില്ലേ? സ്റ്റാഫ്റും അടക്കാൻ ചേച്ചി വന്നു... പകുതി വച്ച് ചിന്തകളെ താഴിട്ടു അടച്ചു ഞാൻ ഇറങ്ങി... ബാക്കി നാളെ രാവിലെ താഴ് തുറക്കുമ്പോ ആകാമല്ലോ...

ബൈക്കെടുത്തു പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങാൻ നേരം. 'സർ നാളെ തന്നെ അസൈൻമെന്റ് വെക്കണോ?..'

'നാളെ നീ എഴുതാതെ വന്നാൽ ക്ലാസ്സിൽ കയറേണ്ട..'

ഇതും പറഞ്ഞു കോളേജിന്റെ പുറത്തേക്കുപോയ എന്റെ ഉള്ളിൽ ചെറിയൊരു ചിരി മാത്രമായിരുന്നു.... പണ്ടെപ്പോഴോ അസൈൻമെന്റ് വെക്കാത്തതിന് വയറു നിറച്ചു കിട്ടിയത് ഉളുപ്പില്ലാതെ വാങ്ങിയ ആരോ ഒരാളുടെ ചിരിയായിരുന്നു അത്.... പെട്ടെന്നു പുറകിൽനിന്ന് ഒരാൾ വിളിച്ചു... "സെന്റ് ജോസഫ്സിലെ ആൽബിൻ സർ അല്ലേ.?...."

ഞാൻ പറഞ്ഞു "അതേല്ലോ.... നിങ്ങൾ ആരാണ് ? "മനസിലായില്ലല്ലോ?" ഞാൻ ചോദിച്ചു....

കെമിസ്റ്റ്സ് കോളേജിലെ 16-20 ബാച്ചിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന "അൽബിൻ റ്റി തോട്ടങ്കര" പിന്നീടു ഒരു ചിരി ആയിരുന്നു രണ്ടുപേരും...

വിദ്യാർത്ഥിയിൽ നിന്നും അധ്യാപകൻ ആകുമ്പോൾ മാറുന്നതല്ലല്ലോ യഥാർത്ഥ "ക്യാമ്പസ് ലൈഫ്".

മറവി

എന്റെ ബാല്യത്തിൽ മറന്നുവെച്ച വെള്ളാരംകല്ലുകളും മയിൽപ്പീലിതുണ്ടും എന്നും ഞാൻ തരാറുണ്ട്, എന്റെ ഓർമ്മകളുടെ തറവാട്ടിൻ മച്ചിൻപുറങ്ങളിൽ കാലം യൗവനത്തിന് കൈമാറിയപ്പോൾ ആരൊക്കെയോ എന്നെയും മറന്നുവച്ചു, വിധിയുടെ ചില്ലുകൂടാരത്തിൽ

വാർദ്ധക്യത്തിൻ നിഴൽപരപ്പിൽ എൻസഖിയായി, നൊമ്പരങ്ങൾ മായിക്കുവാൻ കാരണക്കാരനെ നീ. ഇനിയുള്ള ബാക്കിപത്രത്തിൽ എന്റെ അവസാന ദിനങ്ങളിൽ എന്നെയും കാലം മറവിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കും ഏതോസ്മശാനത്തിന്റെ പുക മറയിൽ

AMEESHA BOSE
Fourth year Pharm D

TOUR

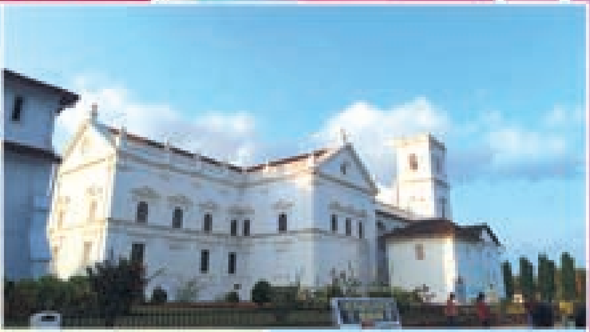

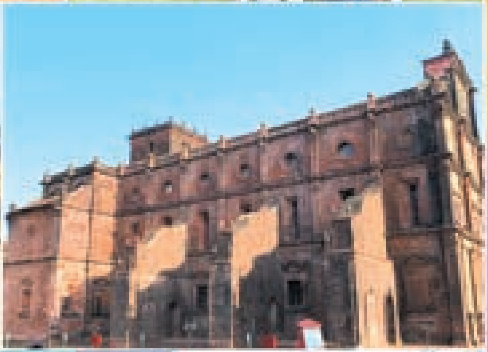

സർക്കീട്ട് 2K24

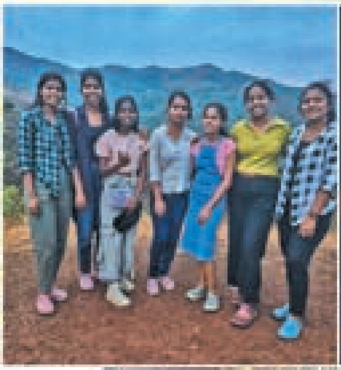

GRADUATION 2023

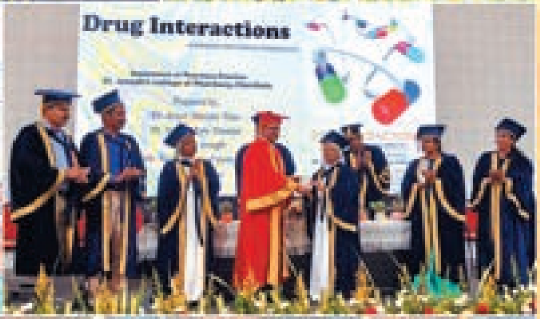

AGRASAARA 2K24

ഗുരു എന്റെ ദീപം

ജീവിതം എന്തെന്നറിയില്ല
ചുറ്റും പരിഹാസവും അപകർഷതാബോധവും
എന്തിനു ജീവിക്കണം, എങ്ങനെ ജീവിക്കണം
എന്നറിയാതെ ഒരു പുഴുവിനെപ്പോലെ പിടഞ്ഞിടുമ്പോൾ
പെട്ടെന്ന് എൻ കണ്ണിൽ അടിച്ചു ഒരു സൂര്യപ്രകാശം
എന്റെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലെ മുറിവേറ്റ സ്വപ്നങ്ങളെ
തുന്നിതയ്ക്കാനായി ചെറുപുഞ്ചിരിയേകി പ്രതീക്ഷയുടെ ദീപംതെളിച്ച്
എൻമാർഗ്ഗമായി എൻശക്തിയായി
പ്രതിസന്ധികളെ തരണം ചെയ്യാൻ എന്നെ പഠിപ്പിച്ച എൻസദ്ഗുരുവേ
ഇന്നെൻ മുഖത്ത് വിടരുന്ന ഈ ചെറുപുഞ്ചിരി ഒരായിരം
നന്ദിയോടെ അങ്ങേയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു എൻ സദ്ഗുരുവേ!

AROMA S
Third Year Pharm D

MAECENAS

You were with me in my hardships
You thought me the hardest situation of life
You lifted me in such difficult stages
You even cried for me instead
You were the one. I shared my feelings
Your wings protected me from evil eyes
You saved me from the earthly pleasures
Just wanna hold your hand
And walk along the seashore
Just wanna look your sun kissed face
Don't know how to admire you
Don't have anything to give you
Just have my endless love for you...
I don't wanna lose a friend like you..

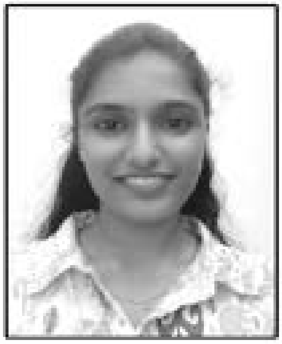

NIMMI THANKAM BIJU
Eighth semester B Pharm

Blog:

Poem talks about the post, present and future thoughts of the poet regarding her friend. Poet describes the friend as an alien from outer space,might be a gift from God, who changed the poet's life into a spring, which gave a new life with a new soul.

Etymology for Maecenas

Latin, from Gaius Maecenas +9 b.c Romon statesman Bpatron of literature.

Dauntless

Bella M Antony
Eighth semester B.Pharm

Imagine you've got only one day left down the first thought that comes to your mind when you read this question. And do it. No matter how crazy it is, do it. Don't be afraid. Don't hesitate. But you will, won't you? That's what we do. We hesitate. Think it over a few times and then forget about it. We fear everything. FEAR. It's just a four-lettered word. But every time I say it, it sends a chill down my spine. Because fear is what makes us lose trust in others and ourselves. Fear is what makes countries wage war against each other. Fear is the ultimate enemy. But fear is all in your head. Fear is imagined.

So technically, we are our own enemy. And only we can save ourselves from fear. Fearless. that word helps me regain my courage. Fear isn't always about ghosts and low grades. Deep inside, we fear our flaws. That's what makes us hesitate. Hesitation stops us from doing what we want to do. Life is a one-way road, you can never go back. So make the most of the time that you've got. Live your life. Living isn't talking, walking, eating and carrying out other processes. It's taking risks and conquering fears. Its doing something that crosses the expectations everyone has of you. That's how you live life (extra emphasis on live). Live life dauntlessly.

Now if you want to be dauntless, first accept yourself. Because what makes you different is what makes you special and your flaws are what makes you unique. Without your existence, the world cannot go around. Without your flaws, you wouldn't be you. Perfection isn't life. Reality is far from perfect. But making the best out of the imperfections you have is what makes you dauntless. So if you're stuck between two roads, and you can't decide which one to take, think about the first question and make your decision. Don't hesitate. Don't think, just do. Live life. Be you. Be dauntless.

The End !!!

SJCP PHARMA FM 2.3

Introducing "SJCP Pharma FM 2.3": A Radio Show for Pharmacy Students at St Joseph College of pharmacy

MARIYA MEENU
THIRD SEMESTER B.PHARM

Welcome to the latest edition of the SRISHTI College magazine! This month, we're thrilled to spotlight one of the most exciting initiatives on our campus: the weekly radio show "SJCP PHARMA FM 2.3." This innovative program is designed specifically for pharmacy students, offering a blend of informative interviews, motivational segments, and engaging content to help you navigate your academic journey with ease and enthusiasm.

What is "SJCP Pharma FM 2.3?

SJCP Pharma FM 2.3 is a dynamic radio show created by and for pharmacy students at St Joseph College. It airs every week, providing a platform for students to gain insights from their professors, hear from successful alumni, and get to know their peers. The show is not only a source of information but also a community builder, fostering a supportive environment for all pharmacy students.

Content That Inspires and Educates

The radio show covers a wide array of topics tailored to meet the needs and interests of pharmacy students:

Interviews with Professors: Get to know your instructors beyond the classroom. Each week, a different professor shares their journey in the field of pharmacy, offering valuable advice on how to excel in your studies and career.

Student Spotlights: Discover the stories of your fellow students who are making a difference. These segments highlight the achievements of standout students and provide a platform for them to share their tips for success.

Motivational Segments: Pharmacy school can be demanding, and "SJCP PharmaFM 2.3" is here to help you stay motivated. Listen to inspiring stories, practical advice, and encouragement that will help you stay focused and reduce stress.

Study Tips and Resources: Learn about the best study practices, useful resources, and strategies to enhance your learning experience. Whether it's advice on time management, exam preparation, or balancing school and personal life, the show has you covered.

Building a Supportive Community

One of the core missions of "SJCP PHARMA FM 2.3" is to create a sense of community among pharmacy students. By featuring a variety of voices and perspectives, the show aims to break down barriers and foster a collaborative spirit. Whether you're a first-year student just starting out or a senior preparing for your future career, there's something for everyone.

How to Tune In

SJCP PHARMA FM 2.3 is broadcasted every week and is easily accessible from your phone and classroom. Make sure to follow the college's official channels for updates on airing times and special episodes. You can also catch up on past episodes through our online archive, ensuring you never miss out on valuable content.

Join the Conversation

We encourage all students to participate in the show. Whether you have a question for a professor, a success story to share, or simply want to provide feedback, your voice matters. Reach out through our social media channels or contact us directly to get involved.

In Conclusion

SJCP Pharma FM 2.3 is more than just a radio show; it's a lifeline for pharmacy students at our College. By offering a mix of educational content, personal stories, and motivational support, the show is dedicated to helping you succeed and enjoy your time at college. Tune in, stay connected, and be inspired!

Stay tuned for more exciting updates and episodes from "SJCP PharmaFM 2.3." Here's to a stress-free and successful academic journey!

MENTAL HEALTH AND SELF - CARE

Mental health includes our emotional, psychological, and social well-being. It affects how we think, feel, and act. It also helps determine how we handle stress, relate to others, and make healthy choices. Mental health is important at every stage of life, from childhood and adolescence through adulthood.

Mental health is more than the absence of a mental illness—it's essential to your overall health and quality of life. Self-care can play a role in maintaining your mental health and help support your treatment and recovery if you have a mental illness.

Self-care means taking the time to do things that help you live well and improve both your physical health and mental health. This can help you manage stress, lower your risk of illness, and increase your energy. Even small acts of self-care in your daily life can have a big impact.

Here are some self-care tips:

- **Get regular exercise.** Just 30 minutes of walking every day can boost your mood and improve your health. Small amounts of exercise add up, so don't be discouraged if you can't do 30 minutes at one time.
- **Eat healthy, regular meals and stay hydrated.** A balanced diet and plenty of water can improve your energy and focus throughout the day. Pay attention to your intake of caffeine and alcohol and how they affect your mood and well-being for some, decreasing caffeine and alcohol consumption can be helpful.
- **Make sleep a priority.** Stick to a schedule, and make sure you're getting enough sleep. Blue light from devices and screens can make it harder to fall asleep, so reduce blue light exposure from your phone or computer before bedtime.
- **Try a relaxing activity.** Explore relaxation or wellness programs or apps, which may incorpo rate meditation, muscle relaxation, or breathing exercises. Schedule regular times for these and other healthy activities you enjoy, such as listening to music, reading, spending time in nature, and engaging in low-stress hobbies.
- **Set goals and priorities.** Decide what must get done now and what can wait. Learn to say "no" to new tasks if you start to feel like you're taking on too much. Try to appreciate what you have accomplished at the end of the day.
- **Practice gratitude.** Remind yourself daily of things you are grateful for. Be specific. Write them down or replay them in your mind.
- **Focus on positivity.** Identify and challenge your negative and unhelpful thoughts.
- **Stay connected.** Reach out to friends or family members who can provide emotional support and practical help. Self-care looks different for everyone, and it is important to find what you need and enjoy. It may take trial and error to discover what works best for you.

Ms.AJITHA K CHERIAN
ASSISTANT PROFESSOR
DEPARTMENT OF PHARMACEUTICS

The Four Golden Rules of Self Care

- **Self-care is a lifestyle**

When we think about what self-care means, we often equate self-care with self- indulgence. Some think that self-care means engaging in rare and often costly activities, such as, going to the spa for the day, taking a vacation, or treating ourselves to a coveted clothing item. While it is completely fine for your self-care routine to include activities such as these, a good self-care practice is not limited to doing one-time or occasional nice things for yourself that involve you spending money. When practiced properly, self-care becomes a lifestyle orientation in which you prioritize and protect your mental wellness in all aspects of your life. Self-care should inform the way you treat yourself, the way you interact with others, and the way you respond to the chaotic world around you on a daily basis. Self-care means "taking care of yourself" but of course doing so in a mentally healthy way that does not violate the rights of others.

- **Self-care is not static**

The world is ever-changing. Your friendships and relationships with others will continuously grow and evolve and sometimes dissolve. Your needs and desires as an individual will change as you transition through different phases of your life and encounter new experiences. Because life is not static and is in constant motion, it is crucial that your self-care practice is also not static and is ever-evolving to fit your needs. You might find that the self-care habits that are currently critical for you no longer serve your best and highest interest 5 years from now. That is ok and that is normal. Self-care should not be thought of as a hard and rigid list of dos and don'ts that you abide by from now until the end of your life. Instead, self-care should be thought of as a collection of fluid principles and practices that stretch and bend and grow across your lifespan. You should regularly evaluate these principles and practices, add new ones if need be, and readily discard or revise those that no longer serve your best interest.

- **Self-care sometimes involves elimination**

Often when we think about what self-care means, we automatically think that it means adding things to our lives that will increase our mental wellness such as, starting to do yoga several times a week or making an effort to get more sleep. While self-care certainly can involve introducing new habits into your life, it also must involve eliminating emotionally toxic people, practices, and things from your life. When creating your own self-care lifestyle, it's critical that you also think about what people, places, things, and habits you need to eliminate to protect your mental wellness.

- **Don't compare your self-care**

Your self-care practice should be as individual and as unique as you are, so if you are comparing how your self-care routine matches up to others, just, stop it. What is right and good for someone else's mental wellness may not be right and good for you. Identify what your needs are and craft a self-care practice that is reflective of you.

ജീവിതയാത്ര

KARTHIKA B
Eighth semester B.pharm

ലോകം നമുക്ക് ചെറുനാടകവേദി മാത്രം
പാകത്തിൽ നാം അഭിനയിക്കുകയെന്നു മാത്രം
ചാകും ക്ഷണംവരെ തുടർന്നിടുമീ കഥയ്ക്കുൾ
ശോകാദിമോദമായമെന്നുമറിഞ്ഞുകൊൾക
ആതങ്കവാരിധിലാണ്ടു തളർന്നിടുമ്പോൾ
ജീവേശ്വരൻ ചെറിയ നൗകയിലേറിയെത്തും
ദുഃഖം സഹിച്ചു പലനന്മകൾ ചെയ്തുവെന്നാൽ
സൗഖ്യം തരുന്ന ശുഭജീവിതകാലമെത്തും
വാളാണ് വാക്കതുവരുത്തുമനർത്ഥമെല്ലാം
നീളേ നമുക്ക് ബഹുദോഷമതായി ഭവിക്കും
ആനന്ദമാർന്ന മൃദു വാക്കുകളേതിയെന്നാൽ
ഏവം വിപത്തുകൾ മനുഷ്യനു വന്നുചേരാ
ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവതിനാഗ്രഹമെന്നതല്ലാ –
തക്ഷുദ്രമാം ശ്രമമതാണു പ്രധാനമോർക്കിൽ
അക്ഷയലക്ഷ്യമതിനൊത്തു പരിശ്രമിച്ചാൽ
ദക്ഷസ്ഥനായ്വരുമയാളതു നിശ്ചയം താൻ

A Journey Through Time in a Cup of Coffee :

Gauri Anil
II Year Pharm D

A Review of Before the Coffee Gets Cold

Readers are taken to a modest, charming café in Tokyo in Toshikazu Kawaguchi's novel Before the Coffee Gets Cold, where time travel is permitted but subject to tight regulations. The story takes place in this magical café where customers can travel back in time—but only if they sit in a particular chair, stay seated, and return before their coffee becomes cold.

Four protagonists, each setting off on a moving journey into the past, are the subjects of the narrative. Frequent customer Fumiko is trying to get back together with her lover, who abruptly ended their relationship. Kohtake is looking for their last talk because his wife is suffering from Alzheimer's and losing her memory. Yasue seeks to make peace with her distant sister, while Kei—the manager of the café's sister—investigates acceptance and intricate familial ties.

The gentle and expressive language of Kawaguchi transports readers to the little café and the inner lives of its characters through vividly rendered settings. Every voyage is an emotional investigation of love, sorrow, and the value of being in the moment. The book's power is in its capacity to arouse a variety of feelings in readers, leaving them feeling heartfelt and reflective.

Though the tale has a miraculous concept, it highlights how irreversible the past is. The characters discover that although they cannot change the past, they may find new meaning and closure, which will ultimately improve the quality of their current lives. Before the Coffee Gets Cold is a moving and unforgettable book because of its unique blend of magical realism and intense emotional resonance.

Even while the pacing may seem slow to some, especially when the time travel laws are revealed, the characters' deeply rendered emotions more than make up for it. The book reminds us all of the subtle beauty found in even the most basic of interactions, and it encourages readers to treasure their loved ones and the short moments they share.

To sum up, Before the Coffee Gets Cold is a gentle and captivating tale that, via the singular prism of time travel, catches the essence of human connections. Kawaguchi's novel is a valuable addition to any book collection because of his exquisite writing and meticulous examination of universal topics.

SOMETHING THAT WE LOST

In the shivering night of December
The time passes like Short thunder
All are begging for more time
But time can't do any crime
One is running to stop the crime
But time can be stopped by none
If nine more people run for it
Time lost is never got back.....!
Use the time very wisely
Keep your life very safely.
The most dangerous thing in the world
That can even stop by light hold.
"Time is an enemy for
Those who waste,
But a friend for, .
Those who wait"

Nandana G
Second Year Pharm D

ഗ്രാമത്തിലെ പെൺകുട്ടി

ബസ്സിറങ്ങി ചെമ്മൺപാതയിലൂടെ കൃഷ്ണ ധൃതിയിൽ നടന്നു. നേരം ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. കുന്നിൻ മുകളിലെ അമ്പലത്തിൽ നിന്നും ദീപാരാധനയുടെ മണിമുഴക്കം കേൾക്കുന്നു. വയലിലെ പണി മതിയാക്കി പണിക്കാർ കരയിലേയ്ക്ക് കയറിത്തുടങ്ങി. അന്തരീക്ഷമാകെ തങ്ങിനിന്നിരുന്ന ചെളി മണം അവൾക്ക് അസഹ്യമായി തോന്നി. നിരത്തിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ അവൾ ഓരോന്ന് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ നാട് ഒരിക്കലും പുരോഗമിക്കില്ല. ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ആകെയുള്ളത് ഒന്നോ രണ്ടോ ബസ്സുകളാണ്. അവ നിരങ്ങിയെത്തുമ്പോഴേക്കും നേരം സന്ധ്യയാകും. പിന്നെ ചെമ്മൺ പാതയിലൂടെ ഇരുപത് മിനിറ്റോളം നടന്ന് വേണം വീട്ടിലെത്താൻ. എങ്ങാനും ഒരു മഴ പെയ്താൽ പിന്നെ പറയുകയും വേണ്ട, റോഡാകെ ചെളിയാകും.

Dr. Kavitha Vasudevan
Professor & HOD Dept Of Pharmacognosy

വഴിയിൽ പല പരിചിതമുഖങ്ങളും അവളെ കടന്ന് പോയി. അവരൊക്കെ ഓരോരോ വിശേഷങ്ങൾ അവളോട് തിരക്കി കൊണ്ടിരുന്നു. മറുപടി ഒരു ചിരിയിലൊതുക്കി അവൾ വേഗം നടന്നു. അമ്മ പതിവുപോലെ ആധിപിടിച്ച് പടിപ്പുര വാതിൽക്കൽ കാത്തു നിൽക്കുന്നു. കൂടെ കുണിഞ്ഞി പൂച്ചയും. നിലവിളക്കിനു മുമ്പിൽ നാമജപത്തോടെ മുത്തശ്ശിയിരിക്കുന്നു. "നീ എന്താ ഇത്ര വൈകിയത്?" അകത്തേക്ക് കടന്നപ്പോൾ അച്ഛന്റെ ചോദ്യം. മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ അവൾ മുറിയിലേക്ക് പോയി.

"വേഗം കുളിച്ച് വരു, കാപ്പിയെടുക്കാം" അമ്മ പറഞ്ഞു. കാപ്പി കുടിക്കുമ്പോഴും, രാത്രി കഞ്ഞിയും പയറും ചുട്ട പപ്പടവും കൂട്ടി അത്താഴം കഴിക്കുമ്പോഴും അമ്മ ഓരോ വിശേഷങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾക്കെന്തോ ഒന്നിനും ഒരു താത്പര്യം തോന്നിയില്ല. കുണിഞ്ഞി പൂച്ച പതിവുപോലെ അമ്മയുടെ കാലടി പിന്തുടർന്ന് നടക്കുന്നു. നിന്റെ അമ്മയ്ക്ക് രണ്ടു പെൺമക്കൾ ആണെന്ന് അച്ഛൻ എന്നും തമാശരൂപത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മയ്ക്ക് തന്നേക്കാൾ കാര്യം കുണിഞ്ഞിയോട് ആണെന്ന് അവൾക്കും ചിലപ്പോൾ തോന്നിയിരുന്നു.

രാത്രി കിടക്കയിൽ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടക്കുമ്പോൾ നഗര ജീവിതത്തിലെ കാഴ്ചകളായിരുന്നു അവളുടെ മനസ്സിൽ. അവളുടെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ ബഹുനില ഫ്ളാറ്റുകളും പഞ്ചനക്ഷത്ര ഹോട്ടലുകളും ചീറിപായുന്ന മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളും മാറി മാറി കടന്നുവന്നു. അച്ഛന്റെ ഒരു പഴയ സുഹൃത്ത് കൊണ്ടുവന്ന ബിസിനസ്സുകാരന്റെ വിവാഹാലോചന അവളുടെ ശാഠ്യത്തിനു വഴങ്ങി അച്ഛന് സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നു. ബിസിനസ്സുകാരന്റെ ജീവിതശൈലിയുമായി തന്റെ മകൾക്ക് പൊരുത്തപ്പെടാൻ ആകുമോ എന്ന ഭയമായിരുന്നു അച്ഛനു, അവളാകട്ടെ ഫ്ളാറ്റിലെ ജീവിതവും കാറും മറ്റു സുഖസൗകര്യങ്ങളും സ്വപ്നം കാണുകയായിരുന്നു.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഭർത്താവിനോടൊപ്പം യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങുമ്പോൾ അപ്പുവിനായിരുന്നു ഏറെ വിഷമം. "കൃഷ്ണേച്ചിയെ കൊണ്ടുപോകല്ലേ" അവൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അയലത്തെ വീട്ടിലെ അപ്പു അവൾക്കെന്നും പ്രിയപ്പെട്ടവൻ ആയിരുന്നു. അവന്റെ കൊഞ്ചലും കുസൃതികളും അവൾക്ക് എന്നും ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ടൗണിലെ ബഹുനിലമാളികയിൽ താമസമാക്കിയപ്പോൾ അവൾക്ക് സ്വർഗ്ഗം കിട്ടിയ സന്തോഷമായിരുന്നു. എല്ലാവിധ ആഡംബരത്തോടും കൂടിയ ഒരു വലിയ വീട് അവളുടെ എക്കാലത്തെയും സ്വപ്നമായിരുന്നു. അവിടെ തന്റേത് ആയ ഒരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കാൻ അവൾ ആവത് അതിന് ശ്രമിച്ചു.

പ്രസാദേട്ടന് എന്നും തിരക്കുതന്നെ. രാവിലെ നേരത്തേ ഓഫീസിലേയ്ക്ക്, രാത്രി വളരെ വൈകിയാണ് തിരിച്ചെത്തുക. രണ്ടുപേരും രാവില ജോലിയ്ക്കായി വീട് വിട്ടിറങ്ങുന്നതിനോട് തീരെ താത്പര്യം പോര. "നമുക്ക് കഴിയാനുള്ളത് ഞാൻ സമ്പാദിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കോൺഫറൻസും പാർട്ടിയും കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ ഭർത്താവ്, ഭാര്യയുടെ പെരുമാറ്റ ദൂഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെട്ടു. തന്റെ നിലക്കും വിലക്കും ചേർന്ന വിധം പെരുമാറാൻ അദ്ദേഹം അവളെ താക്കീത് ചെയ്തു.

അവൾക്ക് ആകെ മടുത്ത് തുടങ്ങി. ദിനങ്ങൾ ഏറെ വിരസങ്ങളായി. വീടിന്റെ ചുവരുകൾക്കിടയിൽ കിടന്ന് ശ്വാസം മുട്ടുന്നതായി അവൾക്ക് തോന്നി. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് വീട്ടിൽ നിന്നുള്ള അമ്മയുടെ ഫോൺവിളികൾ മാത്രമായി അവൾക്കൊരാശ്വാസം. അച്ഛന്റെ ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളും, അപ്പുവിന്റെ അന്വേഷണങ്ങളും കുഞ്ഞി പ്രസവിച്ചതും എല്ലാം അമ്മ വിവരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അടുത്ത ഫ്ളാറ്റിലെ കുട്ടി വരാന്തയിലൂടെ നടക്കുന്നത് കണ്ട് അവൾ വേഗം വാതിൽ തുറന്നു. കുഞ്ഞിനെ അകത്തേക്ക് വിളിക്കണമെന്ന് അവൾ വിചാരിച്ചു. പാവയോട് എന്തോ പുലമ്പിക്കൊണ്ട് കുഞ്ഞ് പുഞ്ചിരിച്ചെങ്കിലും, വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തേയ്ക്ക് വന്ന അവളുടെ അമ്മ യാതൊരു പരിചയം കാണിക്കാതെ കുഞ്ഞിനെ തിരികെ വിളിച്ചു. തെരുവിലേയ്ക്കുള്ള ജനാലയുടെ അഴികളിൽ മുഖമമർത്തി അവൾ പലതും ഓർത്തു. നഗരത്തിൽ സൂര്യൻ ഉദിക്കുകയോ അസ്തമിക്കുകയോ ഇല്ലെന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായി. ഇവിടുത്തെ കാറ്റിനുണ്ട് ഓടയുടെ ദുർഗന്ധം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞു.

നാട്ടിൽ പോയി അച്ഛനെയും അമ്മയേയും മുത്തശ്ശിയേയും കാണാൻ അവൾ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരാഴ്ചത്തെ ടൂറിനായി അബുദാബിക്ക് പോകാൻ ഭർത്താവ് തയ്യാറെടുത്തപ്പോൾ തനിക്ക് നാട്ടിൽ പോകാമല്ലോ എന്ന സന്തോഷമായിരുന്നു അവൾക്ക്. ബസ്സിറങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ദീപാരാധന തൊഴാൻ ആളുകൾ അമ്പലത്തിലേക്ക് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. പലരും അവളോട് വിശേഷങ്ങൾ തിരക്കി. ഇത്തവണ അവൾ എല്ലാവരോടും സംസാരിച്ചു. വയലിന്റെ പച്ചപ്പ് ആസ്വദിച്ച് നടക്കുമ്പോൾ പച്ച മണ്ണിന്റെ മണം നഗരത്തിലെ ഓടയുടെ ദുർഗന്ധത്തേക്കാൾ എത്രയോ ഭേദമാണെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. പെട്ടെന്ന് അപ്പുവിന് താനൊന്നും വാങ്ങിയില്ലല്ലോ എന്ന് അവൾ ഓർത്തു. നാട്ടിലേയ്ക്ക് തിരിക്കാനുള്ള ധൃതിയിൽ അവൾ എല്ലാം മറന്നിരുന്നു.

അന്നും അമ്മ പടിപ്പുരയിൽ അവളേയും കാത്ത് നിന്നിരുന്നു. കുഞ്ഞിയെ കൂടെ കണ്ടില്ല. അച്ഛൻ പതിവുപോലെ ന്യൂസ് അവർ കാണാൻ ടെലിവിഷനുമുമ്പിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. അത്താഴത്തിനു പതിവുള്ള പപ്പടത്തിനൊപ്പം മീൻ വറുത്തതും ചമ്മന്തിയും അമ്മ വിളമ്പി. അമ്മയുടെ വർത്തമാനം കേട്ട് അത്താഴം കഴിക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞി തന്റെ രണ്ടു മക്കളുമായി മേശ അടിയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. പുറത്ത് അന്ന് നല്ല നിലാവുണ്ടായിരുന്നു. മുറ്റത്ത് കുടമുല്ല നിറയെ പൂത്തുനിൽക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. അവളെ തഴുകി ഒഴുകിയ ഇളംകാറ്റിന് ആ പൂക്കളുടെ സുഗന്ധമായിരുന്നു. നിലാവിൽ കുളിച്ച് നിന്ന ആ രാത്രി അവൾക്ക് ഏറെ ഹൃദ്യമായി തോന്നി. ഗ്രാമത്തിന്റെ നന്മയും വിശുദ്ധിയും തന്നിലിപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നു എന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞു.

ഒരാഴ്ച വേഗം കടന്ന് പോയി. ടൂർ കഴിഞ്ഞ് ഭർത്താവ് നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. രണ്ടു ദിവസം കൂടി കഴിഞ്ഞിട്ട് തിരികെപോകാമെന്ന് അവൾ ഭർത്താവിനോട് പറഞ്ഞുനോക്കി. ഓഫീസിലെ തന്റെ തിരക്കുകളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അവളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം കാലത്ത് യാത്രയാകുമ്പോൾ അന്ന് ആദ്യമായി അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു. കാറിൽ ഭർത്താവുമൊത്ത് യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ മൺമറഞ്ഞ ദൃശ്യങ്ങൾ തിരികെ വരില്ലെന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞു. നഷ്ട ബോധം അവളെ വല്ലാതെ തളർത്തി. വീണ്ടും തന്റെ ഈ സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് വരാൻ ഇടയാക്കണേ എന്ന് കുന്നിൽ മുകളിലെ ദേവിയോട് അവൾ നിശബ്ദയായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു.

DRUGS THRILL, BUT KILLS......

Nandana G
Second Year Pharm D

Immature mind are irretrievably drawn to minor Vices like Smoking and drinking. It all began in a fun and they gradually and unknowingly sup into the trap of drugs. Finally it grows into the dimension of addiction and they are irrecoverably lost.

This vicious tendency among children is a potential threat to lives.Beside,it has far reaching after effect in Society at large.Today's children, tomorrow's citizen and the future of nation is in their hand.

Necessary step should be taken to create the narrow that drug thrill, but kill.The only remedy is to keep from dangerous trap. once you fall in this trap, it is difficult to get out. The Society would never accept you are a responsible citizen please avoid drug without of tears

I present this article to my friend of any of them is addicted to the killer drugs. if any please get out of this killer.

PLEASE.........

ഹാച്ചിക്കോ: ഒരു വിശ്വസ്തനായ നായയുടെ കഥ

Dr.Boby Johns G
Prof. & HOD of
Pharmaceutics

1923ൽ ജപ്പാനിലെ ഒഡേറ്റിനടുത്തുള്ള ഒരു കൃഷിയിടത്തിലാണ് അകിറ്റ നായയായ ഹാച്ചിക്കോ ജനിച്ചത്. ഒരു നായക്കുട്ടിയെന്ന നിലയിൽ പ്രൊഫസർ ഹിഡെസാബുറോ യുനോ അവനെ ദത്തെടുക്കുകയും ടോക്കിയോയിലേക്ക് കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തു. ക്രമേണ ഹച്ചിക്കോയും പ്രൊഫസറും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വളരെ ശക്തമായി വളർന്നു.

എല്ലാ ദിവസവും, പ്രൊഫസർ യുനോയെ ഷിബുയ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് ഹാച്ചിക്കോ അനുഗമിക്കുകയും അദ്ദേഹം വൈകിട്ട് ജോലിയിൽ നിന്ന് മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വിശ്വസ്തനായ ഈ നായ തന്റെ ഈ പതിവ് 1925 മെയ് വരെ തുടർന്നു, പ്രൊഫെസ്സറും തന്റെ ഉറ്റമിത്രമായ ഹാച്ചിക്കോയും രാവിലെയും വൈകിട്ടും ഇങ്ങനെ ഒരുമിച്ചു സഞ്ചരിച്ചു. എന്നാൽ ജോലിസ്ഥലത്തു പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു അസുഖം കാരണം പ്രൊഫസർ യുനോ അപ്രതീക്ഷിതമായി മരിച്ചു. പിന്നീട് ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം സ്റ്റേഷനിലേക്ക് മടങ്ങിവന്നില്ല.

യജമാനൻ മരിച്ചിട്ടും, മടങ്ങിവരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ഹാച്ചിക്കോ എല്ലാ ദിവസവും വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഷിബുയ സ്റ്റേഷനിൽ കാത്തിരുന്നു. ഹാച്ചിക്കോയുടെ വിശ്വസ്തമായ ഈ കാത്തിരിപ്പ് ഏകദേശം പത്ത് വർഷത്തോളം നീണ്ടു.

ഹച്ചിക്കോയുടെ അചഞ്ചലമായ വിശ്വസ്തത നിരവധി ആളുകളുടെ ശ്രദ്ധയും ആദരവും ആകർഷിച്ചു. 1932-ൽ ജപ്പാനിലെ ഒരു പത്രത്തിലെ ലേഖനം ഹാച്ചിക്കോയുടെ കഥ ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും അവന് ദേശീയ പ്രശസ്തി നേടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഷിബുയ സ്റ്റേഷനിലെ യാത്രക്കാരും നാട്ടുകാരും പലപ്പോഴും അവനു ഭക്ഷണവും വിഭവങ്ങളും കൊണ്ടുവരാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഏകദേശം 11 വർഷത്തെ കാത്തിരിപ്പിനൊടുവിൽ പരിക്ഷീണിതനായ ഹാച്ചിക്കോ തണുത്തുറഞ്ഞു മരവിച്ച ഒരു രാത്രിയിൽ 1935 മാർച്ച് 8 ന് ഷിബുയയിലെ ഒരു തെരുവോരത്തു മരണം വരിച്ചു. ടോക്കിയോയിലെ യുനോയിലെ ജപ്പാനിലെ നാഷണൽ സയൻസ് മ്യൂസിയത്തിൽ അവന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 1934-ൽ, ഷിബുയ സ്റ്റേഷനിൽ ഹച്ചിക്കോയുടെ ഒരു വെങ്കല പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചു, അത് ഇന്നും വിശ്വസ്തതയുടെ പ്രതീകമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ഹച്ചിക്കോയുടെ കഥ വിവിധ പുസ്തകങ്ങളിലും സിനിമകളിലും മറ്റ് മാധ്യമങ്ങളിലും ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വിശ്വസ്തനും സ്നേഹനിധിയുമായ ഈ നായയുടെ ജീവിത കഥയെ അന്താരാഷ്ട്ര പ്രേക്ഷകർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിയ 2009 ലെ കാനെറ്റോ ഷിൻഡോയുടെ "Hachi-A Dog's Tale" ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ചലച്ചിത്രാവിഷ്കാരം ആണ്. ഹാച്ചിക്കോയുടെ ഈ കഥ ഇന്നും പ്രേക്ഷകരെ ദുഃഖസാന്ദ്രമാക്കുന്നതാണ്.

DEPRESSION

Anujith A.K.
Third year Pharm D

I hided from light
Adopted the darkness
People call me insane,
People called me Selfish
They don't know the chaos in me
They don't know how exhausted my soul is
My soul is aching
Aching for a long beautiful day
They may never come
I fell desperate
Desperate for hope
Desperate to be value again
I longed for death
Because it would be easy
They call me insane
But they don't know how depressed lam

THE DEPARTURE

Drisya Mariya Joseph
8th Semester - B Pharm

Yes!!! The day has finally arrived.
Though, it was her deepest fantasy coming true but sighted as a dejection on her face.
Soon after her degree completion, she got this awesome opportunity to work in her dream country.
From that time onwards, I started dreaming of her working in Great Britain.
Yes, it came into being!
Our dream wasn't just a dream, it started to become reality. But let there be any opportunities, goals, career believes, our soul will always wander and hold where our family resides. The traditional step to being an NRI starts here with the following step: baggage packing, weight checking, making sure everything is under limit & so on…
Around that period, I was in a hard mentality with an expression resembling a stone!
Just being orderly doesn't mean that I was being normal from the inside, I literally had a hefty heart. I clearly wasn't mentally prepared for her departure. Can anybody understand the feelings of a younger sibling when her one and only sister leaves the house?
Let it be for work or education or even after marriage relocation.

....

Day after her departure I took out the calendar and started counting the number of days for her holidays. Just to add more spice to the curry, now I had found her clothes. Faithfully it matched her smell !!!!
Of Course it broke me into tears.
At that point I was reasoning, We were made in the same womb & now we are destined to be apart ?
All the late night talks, food cravings, hangouts will be missed. Everything that i had bought from there onwards should be ×1 instead of ×2.
Never mind, all those were my inclusive thoughts when I missed her.
It did happen for the well-being & i couldn't be any less happy about it. Let her be anywhere in the globe, I would still be her little sister and with that thought I moved on.
She did come 5 years earlier than myself, but we share most of the common brain cells together.
So, dear Human & Non-Humans you may take this as a short story or a note to my diary or even just an article or just as a memory of mine.
Just memory ? maybe more than that…
As I pen down my feelings today, I felt like sharing this with you all my peers !

തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

Ms. RESHMA OMANAKUTTAN
Assistant professor
Department of Pharmacognosy

ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ അല്ലെങ്കിൽ ഏറ്റവും മറക്കാനാവാത്ത ഓർമ്മകൾ തരുന്നത് കോളേജ് കാലഘട്ടം ആണല്ലോ. യൗവനകാലം അതിന്റെ കൊടുമ്പിരി കൊള്ളുന്നത് കലാലയ ജീവിതത്തിന്റെ നെറുകയിൽ ആണ്. ഒരുപാട് ഓർമ്മകൾ, സൗഹൃദങ്ങൾ, പ്രണയങ്ങൾ, സന്തോഷങ്ങൾ, സങ്കടങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഒരുപാട് വൈകാരിക ഭാവങ്ങൾ നമ്മളെ തേടിയെത്തുന്നതും ഈ കാലത്തിൽ തന്നെ....

ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഏഴുവർഷങ്ങൾ പത്മനാഭന്റെ മണ്ണിൽ ചിലവിടാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടുക എന്ന് പറയുന്നത് തന്നെ വലിയ കാര്യമാണ്. ഡിഗ്രിപഠനം തിരുവനന്തപുരത്ത് ആയതുകൊണ്ട് തന്നെ ഞാൻ ഒരുപാട് ആഗ്രഹിച്ചത് ആയിരുന്നു മാസ്റ്റേഴ്സ് പഠനവും തിരുവനന്തപുരത്ത് തന്നെ വേണമെന്ന് അതായത് മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ. എല്ലാവർക്കും ഒരു സ്വപ്നതുല്യമായ ലോകമാണ് മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ പഠനം. മാനസിക പിരിമുറുക്കം ഒരുപാട് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്ന മാസ്റ്റേഴ്സ് പഠനം വളരെ സുഗമമാക്കി തീർത്തത് ആ കലാലയ ചുറ്റുപാടും ഒപ്പം എന്റെ കൂടെയുള്ളവരും ആയിരുന്നു. ഒരുപാട് തിക്താനുഭവങ്ങളും വൈകാരിക തലങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റങ്ങളും സംഭവിച്ച ഡിഗ്രി പഠന കാലഘട്ടത്തിൽ ഒപ്പം ലഭിച്ച ജീവിതപാഠങ്ങളും കൊണ്ടാണ് ഞാൻ മെഡിക്കൽ കോളേജിലേക്ക് ചുവട് വെക്കുന്നത്. തിക്താനുഭവങ്ങൾ മാത്രമല്ല കേട്ടോ നല്ല നല്ല സുഹൃത്തുക്കളും അധ്യാപകരും അതിലേറെ അനുഭവങ്ങളും എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു....

അതിൽ പ്രധാനി എന്റെ കൂട്ടുകാരിയാണ് കേട്ടോ. കുറച്ചു വൈകിയാണെങ്കിലും യാദൃശ്ചികം ആയിട്ടാണ് അവൾ അവിടേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. അവളുടെ വരവിനെക്കുറിച്ച് പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. അവളുടെ അഡ്മിഷന് ശേഷം 17 ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. എന്താല്ലേ കോവിഡിന്റെ ഒരു കാര്യം. കൂടെ പഠിച്ചിരുന്നവർ എപ്പോഴും പറയും നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പ്ലാൻ ചെയ്തു തന്നെയല്ലേ ഒരുമിച്ച് പഠിക്കാൻ കയറിയത് എന്ന്. എന്നാൽ സത്യം എന്താണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ലേ അറിയൂ. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവളുടെ സ്ഥാനം ഒറ്റവാക്കിൽ ഞാൻ വിവരിക്കാം. ഇത് ഞാൻ എവിടുന്നോ വായിച്ചതാണ് കേട്ടോ. നമ്മൾ ഒട്ടും വിചാരിക്കാത്ത ആളായിരിക്കും അവസാനം നമ്മുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്ത്. കോളേജ് കാലഘട്ടത്തിലെ സൗഹൃദങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത അങ്ങനെയാണ്. ഒരിക്കലും സുഹൃത്തായി മാറും എന്ന് വിചാരിക്കാത്ത ആളായിരിക്കും അവസാനം വരെയും എന്തിനും ഏതിനും നമ്മുടെ കൂടെ കാണുന്നത്...

ഡിഗ്രി കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് എന്റെ മെഡിക്കൽ കോളേജ് ജീവിതം ആണ് എനിക്ക് ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോഴും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു ഒരു വട്ടംകൂടി അവിടെ പഠിക്കുവാൻ. അതാണ് ആ കലാലയത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. പക്ഷേ രണ്ടു കാലഘട്ടത്തിലും ഒരുപാട് സമാനതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവർ എന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നവർ, എപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടാകും എന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നവർ നമ്മളെ വിട്ട് ദൂരേക്ക് ഓടിമറയുന്ന ആ ദൃശ്യം വളരെ വേദനാജനകമാണ്. അത് സൗഹൃദമായും പ്രണയമായാലും. ഓരോ ഓർമ്മയും, ഓരോ അനുഭവവും, ഓരോ നിമിഷവും നമുക്ക് ഒരുപാട് പാഠങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും നൽകി, നമ്മുടെ ഭാവി ജീവിതത്തിൽ മറ്റൊരു പ്രതീക്ഷ നൽകും...

സങ്കടങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്നാലും ഈയൊരു കാലഘട്ടത്തിൽ ലഭിച്ച ഒരുപാട് അനുഭവങ്ങൾ ജീവിതത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഒരുപാട് ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനിടയിലും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ കിട്ടിയ ആ രണ്ട് സൗഹൃദങ്ങൾതന്നെ ധാരാളം, ആ വേദനയ്ക്ക് ഒരു ശമം ഉണ്ടാവാൻ. അതിപ്പോഴും തുടർന്ന് പോരുന്നു എന്നുള്ളത് തന്നെയാണ് കൂടെ പഠിച്ച മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും എന്നെ വ്യത്യസ്തയാക്കുന്നതും.....

ഒരുപാട് അനുഭവങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ് മെഡിക്കൽ കോളേജ് ജീവിതം. പുതിയ പുതിയ സൗഹൃദങ്ങൾ, പുതിയ സാഹചര്യങ്ങൾ ജീവിതത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചകൾ കാണാൻ കഴിയുന്ന മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആശുപത്രി പരിസരങ്ങൾ, എല്ലാംകൊണ്ടും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അനുഭവമാണ് ആ കലാലയ ജീവിതം എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചത്. പുതുപുത്തൻ അനുഭവങ്ങൾ സമ്മാനിച്ച ഡ്യൂട്ടി സമയങ്ങൾ അതിൽ പ്രധാനമാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതം എത്രയേറെ സുഖകരമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ആർസിസിയുടെ വരാന്ത തന്നെ ധാരാളം. ഒരു ഐഡി കാർഡ് കൊണ്ട് ഇത്രയേറെ ബഹുമാനം നേടാൻ പറ്റുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി തന്ന രണ്ടു വർഷങ്ങൾ. പരീക്ഷകൾ, സെമിനാറുകൾ അസൈൻമെന്റുകൾ അതിനപ്പുറം കോമൺ റൂം, സ്വിഗി, സൊമാറ്റോ, മലബാർ ബൈറ്റ്സിലെ ബിരിയാണി, ലുലുമാൾ, കിഴക്കേകോട്ട എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത സമയങ്ങൾ. തീസിസ് വർക്ക് കംപ്ലീറ്റ് ചെയ്യാൻ കോമൺ റൂമിൽ 9 മണിവരെ ചിലവഴിച്ച ദിവസങ്ങൾ. എല്ലാം ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇതൊക്കെ കൊണ്ടാണ് തിരുവനന്തപുരം നഗരം എന്നെ ഇപ്പോഴും ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്...

ഐഎഎസ് പഠനം മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് എത്തിപ്പെട്ട നഗരം എനിക്ക് തിരിച്ച് സമ്മാനിച്ചത് എംഫാം ഒന്നാംറാങ്കും ഒരുപിടി മറക്കാനാവാത്ത ഓർമ്മകളുമാണ്. തീസിസ് വർക്ക് ചെയ്യാൻ കണിക്കൊന്നയുടെ വേര് തപ്പി പോയതും അവസാനം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ ആർക്കും ദോഷമില്ലാതെ എന്തെങ്കിലും ഒരു മരം ഒന്ന് വീണിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതും ദൈവം വിളികേട്ടതുപോലെ അവസാനം ഒരു മരം വീണതും എല്ലാം മനസ്സിൽ ചിരി ഉണർത്തുന്ന നിമിഷങ്ങളാണ്. ഹെർബേറിയം വെക്കാൻ വിഷു അല്ലാത്ത സമയത്ത് കണിക്കൊന്ന തപ്പി പോയ ഞാനും എന്റെ കൂട്ടുകാരിയും കിലോമീറ്ററുകൾ നടന്നിട്ടും കിട്ടാത്ത അവസ്ഥ വന്നപ്പോൾ ദൈവത്തെ വിളിച്ചതും അതാ രണ്ടു വീടുകൾക്കപ്പുറം ഒരു തോടിനോടുചേർന്ന് ഒരു കണിക്കൊന്ന മരം നിൽക്കുന്നു. എന്താ കഥ അത് എടുക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവുമില്ലാത്ത അവസ്ഥ വന്നപ്പോൾ അവൾ സാഹസത്തിനു മുതിർന്നു. അടുത്ത വീട്ടിൽ നിന്നും ഒരു കസേര കൊണ്ടുവന്നു അതിന്റെ മുകളിൽ വലിഞ്ഞുകയറി അവൾ എനിക്കുവേണ്ടി ഒരു കണിക്കൊന്ന പിച്ചിയെടുത്തു. അന്ന് ഞാൻ അനുഭവിച്ച സന്തോഷവും അവളോടുള്ള കൃതാർത്ഥതയും അവർണനീയമാണ്....

ഒരുപാട് ജന്മദിനങ്ങളും കേക്കു മുറിക്കലുകളും കൊണ്ട് സമ്പന്നമായ നിമിഷങ്ങൾ, പുതിയ ഹോസ്റ്റലിലേക്കുള്ള ചേക്കേറലുകൾ, പിണക്കങ്ങളും പരിഭവങ്ങളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ പഠന സമയങ്ങൾ വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഉള്ള ഡ്രൈവിംഗ് പഠനം, കൂട്ടുകാരുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവരുന്ന ഭക്ഷണം ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടും സമ്പുഷ്ടമായ കുറച്ചു നല്ല നിമിഷങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ ഡിഗ്രിക്ക് ശേഷം വീണ്ടും ഇവിടേക്ക് മടങ്ങി വരേണ്ടി വന്നു.

ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമാണ് കേട്ടോ മെഡിക്കൽ കോളേജ് പാലത്തിലൂടെയുള്ള ഒഴിവു നേരങ്ങളിലെ നടത്തം. സന്ധ്യ മയങ്ങുന്ന നേരത്ത് ആ പാലത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ആകശത്തേക്ക് അസ്തമയ സൂര്യനെ നോക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന ശാന്തിയും സമാധാനവും ഒന്ന് വേറെ തന്നെയാണ്. തട്ടുകടയിൽ നിന്നും രണ്ടു ചൂട് പഴംപൊരി വാങ്ങി അവിടെ നിന്ന് കഴിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള സുഖം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ്. പക്ഷേ നടത്തം കുറച്ചുകൂടി പോയതുകൊണ്ടാകും ഒരു കടന്നലിന് എന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ തോന്നിയതും ഒരു ദിവസം മുഴുവനും മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആശുപത്രിയിൽ ഒബ്സർവേഷനിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നതും....

നല്ല നല്ല അനുഭവങ്ങളുടെ കൂടെ മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ചില ദുരനുഭവങ്ങൾ കൂടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിൽ അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ കാണുമല്ലോ. എല്ലാ നിമിഷങ്ങളും സുഗമമായി പോയാൽ അതിനെ ജീവിതം എന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ലല്ലോ. ഡിഗ്രി പഠന കാലഘട്ടത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട് പോയതുപൊലെ ഒരു ബന്ധം ഇവിടെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രണയത്തിൽമാത്രം അല്ലല്ലോ വേർപിരിയലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത് സൗഹൃദത്തിലും അത് ഉണ്ടാകുമല്ലോ. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ എപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടാകുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നവർ നമ്മുടെ കൂടെ കാണണമെന്നില്ല. അത് നല്ലതിന് ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്...

കലാലയ ജീവിതം എപ്പോഴും നമുക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നത് കുറച്ചുമാർക്കുകളും റാങ്കുകളും മാത്രമല്ല. ചില നല്ല നിമിഷങ്ങൾ കൂടെയാണ്, ചില നല്ല ഓർമ്മകൾ കൂടെയാണ്, ചില ബന്ധങ്ങൾ കൂടെയാണ്. എറെക്കുറെ നിമിഷങ്ങൾ നമുക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഓരോരോ പാഠങ്ങളായി തീരുന്നു. അതിൽനിന്നും ഉൾക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോകാൻ ഉള്ള കരുത്ത് നമ്മൾ ആർജ്ജിച്ചെടുക്കുന്നു. കുറേയധികം നല്ല അധ്യാപകരും കലാലയ ജീവിതത്തിനിടക്ക് കണ്ടുമുട്ടിയ ഒട്ടനവധി മുഖങ്ങളും എല്ലാം ഈ അനുഭവം എഴുതുമ്പോൾ ഓർത്തെടുക്കുന്നു. ഇത്രയും വാക്കുകളിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ല ആറു വർഷക്കാലത്തെ കലാലയ ജീവിതം, അതിലും എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട മാസ്റ്റേഴ്സ് പഠനകാലം. പിന്നിട്ട വഴികളിലൂടെയും നേരിട്ട മുഖങ്ങളിലൂടെയും ചുഴ്ന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ വളരെ സന്തോഷവും ചെറിയ നൊമ്പരങ്ങളും അതിനപ്പുറം കലാലയ ജീവിതം അവസാനിച്ചല്ലോ എന്നുള്ള ഒരു വിങ്ങലും അവശേഷിക്കുന്നു.

ഇത് വായിക്കുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും ഇതുപോലെ ഓരോരോ കഥകളും അനുഭവങ്ങളും പറയാനുണ്ടാകും. കലാലയ ജീവിതം ഇപ്പോൾ ആസ്വദിക്കുന്നവർ ആകട്ടെ അവർ ഒരുപാട് അനുഭവങ്ങൾ നെയ്തെടുക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒരിക്കൽ നിങ്ങളും ഇതുപോലെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്നുണ്ടാകും. പുതിയ പുതിയ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് പുതിയ പുതിയ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് ചേക്കേറുമ്പോൾ എവിടെയെങ്കിലും മനസ്സൊന്ന് ഇടറുമ്പോൾ ചുണ്ടിൽ ഒരു ചെറിയ ചിരി വിടർത്താൻ ഈ ഓർമ്മകൾ മാത്രമാകും ബാക്കി അല്ലെങ്കിൽ കൂടെ നിൽക്കുന്ന ഒരു സുഹൃത്ത് ബന്ധം മതി. അങ്ങനെയൊന്ന് ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ വലിയ വിജയം. ഒന്നോർക്കുക കലാലയ ജീവിതം അങ്ങനെയാണ്. എന്തെങ്കിലും ഒരു സമ്മാനം അത് നമുക്ക് വേണ്ടി കാത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ മാനങ്ങളിൽ അത് നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ടാകും. അങ്ങനെ എനിക്ക് ലഭിച്ച എല്ലാ അനുഭവങ്ങളെയും എല്ലാ ബന്ധങ്ങളെയും എല്ലാ നൊമ്പരങ്ങളെയും മിന്നിമറഞ്ഞുപോയ മുഖങ്ങളെയും ഒപ്പം എന്നെന്നും മറക്കാനാവാത്ത ഓർമ്മകൾ സമ്മാനിച്ച ആ ജാതി മരത്തെയും ഓർത്തുകൊണ്ട് ചുരുക്കുന്നു.....

Sneha Jose
Third year Pharm D.

Embracing the Inner Child

In the hustle and bustle of adult life, it's easy to lose touch with the carefree spirit of our inner child. Yet, amidst the chaos, there are those special individuals who effortlessly awaken that dormant joy within us.

Their presence is like a ray of sunshine on a cloudy day, illuminating even the darkest corners of our minds and filling us with warmth and joy. In their company, we feel free to be ourselves, unburdened by the weight of adult responsibilities and expectations.

So, to those who bring out the inner child in us, I say thank you. Thank you for reminding us that life is meant to be lived with open hearts and open minds. Thank you for showing us that growing up doesnt have to mean losing our sense of wonder and curiosity

What is it being a women ?

I have a question
What is it being a women?
What is womanhood
Is it anger? Painted pink
Kept deep inside your stomach,
Crawling slowly towards the core,
burning everything tender inside,
Only to roll out on your tongue,
Caramelized, and painted cautiously.
What is womanhood
Maybe its fear.
The fear that sharpens her gaze towards the world.
The fear of offending someone with her opinions.
Maybe its doubt.
Is the dress too revealing?
Is the mere existence of her body too much for you?
Maybe its a habit
An habit to make herself small to fit a man's ego, in an elevator,
in the office or even in a marriage.
Maybe it hope
A hope that maybe she won't be judged of her abilities because she is a mother.
Hope that she is not deprived of the opportunity because she is a mother.
Hope that one day womanhood won't be the men's perfect idea of being a woman.

Ashly Sam
Third year Pharm D

THE END

Anujith A.K.
Third year Pharm D

Yes, this is the end,
End of every camaraderie
I am the amidst of war
Surrounded by the souls of death
I heard the souls weeping
People mourning for their helplessness
Mourns for the departure of their loved ones
Blood everywhere, bodies scattered
Yes, this is hell
What else would it be
Sense of justice, sense of piece
Humanity doesnot mean anymore
This is nothing but mockery
This is the end, End of the whole world
They say its for peace
Complete genocide,
Is this world worth living for
Screams shocked my mind
I started losing control
The pain, the screams, the helplessness
Broken my heart, broken my soul
End is nigh, End is enviable
All for a lost cause.........

Class Photos

S-7 B Pharm

S-8 B Pharm

Pharm D First Year

Pharm D Second Year

Pharm D Third Year

Pharm D Fourth Year

Pharm D Fifth Year

Pharm D Sixth Year

M Pharm

THE RAIN CALLS TO ME

Àkshara Vinod
Third Year Pharm D

The rain calls to me
Maybe because the chaos
Resonates with my mind.
The more crashes down on earth
The more it lures me
Out of my comfort.
It calls me like an old friend
But maybe it's a devils mask
Because all I want
Is to drench
And at somepoint
Be one with the water
That seeps deep down.
It dances with the wind
Rages through the sky.
Maybe it's shoving it's freedom on my face.
Then it challenges me
"What are you still doing indoors?"

The rain calls to me
Falling lazily on the ponds face
Never really shows
But it was always there
"When were you gonna notice me?"
"Let's wait till a lazy Sunday morning" I say
Oh, my friend
My ever so patient one

You were there, pouring silently.
What more do I want!
Than to enjoy your tenderness
Than to dare you to touch me
Than to ride away on clouds with you.
And then maybe
Run down the ocean
With a spectacular sunset melting into it
The rain calls to me
Yet I stay here,
My umbrella in a corner, dry and folded.

The Twisting Road

Dr. JENY SAMUEL
Associate Professor

Life's a twisting, turning road,
Plans dissolve, like morning mist.
Hold on tight, but never grow too proud,
For fortune's fickle, kissed or missed.
Stay grounded, with a grateful heart,
Kindness is the truest wealth.
Let go of plans, play your open part,
Embrace surprises, find your health.

HALF – HEARTED

NABEENA NAZAR
Eighth semester B Pharm

Beyond the memories of life,
I saw the colours of harmony
Once I met a human being
The hardest person with the
Softest mind ....
The care of me,
The love of me,
The soul of me,
As the passage of time
The life was changing hardly with
Thousands of tiny miracles......
Those unforgettable moments
With countless memories
Suddenly the thunder entered
With the breaking of world
But this friendship doesn't has a
Perfect rhyme
It's impossible to understand
This is the right way for the
Invention of half heart
In life every ending is just a
New beginning
And see how unique you and your life

Exploring the Migration of Students from Kerala in Pursuit of a Better Life Abroad

Surya A.S
Associate Professor
Department of Pharmacology

In recent years, the trend of students from Kerala, a state in southern India, migrating to different countries in search of a better life has been steadily increasing. This phenomenon can be attributed to several factors, each playing a crucial role in shaping the decision of young individuals to seek educational and professional opportunities overseas.

1.**Quality Education**: One of the primary reasons for the migration of students from Kerala is the pursuit of quality education. While Kerala boasts a robust educational system, some students seek specialized programs and institutions abroad that may not be available locally. Countries like the United States, Canada, the United Kingdom, Australia, and Germany are popular destinations due to their renowned universities and colleges offering diverse fields of study.

2.**Employment Opportunities**: Many students view studying abroad as a pathway to better employment prospects. They believe that acquiring an international degree enhances their employability not only in foreign countries but also in the global job market. The prospect of securing high-paying jobs, gaining valuable work experience, and accessing cutting-edge industries motivates students to pursue education overseas.

3.**Quality of Life**: The allure of a higher quality of life acts as a significant pull factor for students from Kerala. They are attracted to countries with better living standards, healthcare systems, infrastructure, and overall societal well-being. The promise of a safer and more prosperous environment for themselves and their families drives their decision to migrate in search of a better future.

4.**Global Exposure and Networking**: Studying abroad offers students invaluable opportunities for cultural immersion, cross-cultural communication, and networking with individuals from diverse backgrounds. This exposure not only enriches their academic experience but also broadens their perspectives, fosters personal growth, and cultivates global citizenship, which are highly valued in today's interconnected world.

5.**Political and Socio-Economic Factors**: Political instability, economic uncertainties, and socio-cultural constraints in Kerala and other parts of India also contribute to the migration of students. Some students perceive better governance, economic stability, and social liberties in destination countries, which prompt them to pursue educational opportunities abroad as a means of securing a more stable and fulfilling life.

6.**Family Expectations and Social Pressure**: In many cases, the decision to study abroad is influenced by familial expectations and social pressure. Families often view international education as a prestigious endeavor and a pathway to success. Consequently, students feel compelled to fulfill these expectations and societal norms, driving them to seek educational opportunities abroad despite personal preferences or aspirations.

7.**Permanent Residency and Citizenship**: For some students, studying abroad is a strategic step towards obtaining permanent residency or citizenship in their destination country. They perceive international education as a pathway to long-term settlement, improved socio-economic status, and enhanced quality of life for themselves and their future generations.

In conclusion, the migration of students from Kerala to different countries in search of a better life is a multifaceted phenomenon shaped by various socio-economic, political, and personal factors. While each student's journey is unique, the common thread lies in the pursuit of opportunities for personal and professional growth, socio-economic advancement, and a higher quality of life. As this trend continues to evolve, it underscores the importance of addressing the underlying factors that drive migration and fostering opportunities for educational and economic development within Kerala and beyond.

അ – ശുദ്ധി

SHARUN M S
Fifth Semester B Pharm

പെണ്ണേ – കുഞ്ഞേവിളിക്കും മറുപടിയിതാ...
മൗനമോ ചെറുമൂളലോ....... ഹും
ഞാൻ നിന്നരികിൽ നിൽക്കുന്നത് വിസമ്മതമോ
അതോ – നീയോ
എന്നിൽ നിന്നുമകലുന്നത്.......
എന്തിനീ വിസമ്മതം.....? എന്തിനീ പിൻമാറ്റം....?
അശുദ്ധി........ അശുദ്ധിയിലായി ഞാൻ
എന്റെ പെണ്ണേ..... നിന്നിൽ നിന്നും
ഇറ്റിറ്റുവീഴുന്ന രക്തത്തിനെന്തശുദ്ധി
ആർത്തവം..... അതും ഒരുസമയം മാത്രം........
അതിലേറെ വേദനസഹിക്കാൻ നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്ന കാലം......
എന്നിലുള്ളത് സ്നേഹമോ...... കേവലം കാമമോ.....
എന്നുള്ള നിന്റെ തിരിച്ചറിവിന്റെ കാലം....
എന്നീ പാതിരാവിന്റെ നിശബ്ദതയിൽ ഈ ഇരുട്ടിലും.......
ഞാൻ പറയട്ടെ...... അത് നിനക്കെന്നിൽ
നിന്നുമകലാൻ, വിസമ്മതിക്കാൻ..... ഇല്ല....!
നിന്റെ കൂടെ ഇരിക്കാൻ നിന്റെ വേദനയിലേക്കാകർഷിക്കാൻ,
എന്റെ കയ്യിൽ ഊട്ടാൻ ആ നീറ്റലും നിൻചിരിക്ക് സാക്ഷിയാകാൻ
നിന്നെ തലോടിയുറക്കുന്നതിന്റെകൂടെ എനിക്കുറങ്ങാൻ
പെണ്ണേ ഇതേയുള്ളൂ എന്റെ ഈ കുഞ്ഞുമനസ്സിലെ ആഗ്രഹം
എന്റെ ഈ ആഗ്രഹങ്ങൾക്ക് തടയിടാൻ നീ
നിന്നെതന്നെയാണോ അശുദ്ധി എന്ന് കരുതുന്നത്........ മ്.......
വേണ്ട ഇതും നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് അനുഭവിക്കേണ്ട കാലം ആർത്തവം മാത്രമേയുള്ളൂ......
അശുദ്ധിയില്ല....... അശുദ്ധിയില്ല......

CULTIVATING THE HABIT OF SAVING: FOSTERING FINANCIAL RESPONSIBILITY IN CHILDREN

Lissy S
Associate Professor
Department of Pharmacognosy

Teaching children the value of money and the importance of saving from a young age sets a foundation for their financial well-being in the future. Encouraging them to develop the habit of saving through small investments not only instills a sense of responsibility but also equips them with essential life skills.

Financial Education:
Educating children about financial concepts such as budgeting, saving, and investing is crucial in today's complex economic landscape. By introducing these concepts gradually and in age-appropriate ways, parents can empower their children to make informed financial decisions later in life.

Importance of Saving:
Saving money is not just about accumulating wealth; it is about preparing for the future and having a safety net for unforeseen circumstances. Teaching children to save instills discipline and helps them understand delayed gratification, a skill essential for achieving long-term goals.

Small Investments:
Introducing children to the world of investments through small, manageable ventures can be highly beneficial. Whether it is setting up a piggy bank, opening a savings account, or investing in low-risk options like bonds or index funds, these experiences lay the groundwork for understanding financial markets and the power of compounding interest.

Learning by Doing:
Hands-on experience is often the most effective way for children to grasp abstract concepts. By involving them in the decision-making process, such as choosing where to allocate their savings or tracking investment performance, parents can make financial learning more engaging and practical.

Setting Goals:
Encouraging children to set savings goals gives them a sense of purpose and motivation. Whether it is saving for a toy, a bike, or college tuition, having clear objectives helps children understand the importance of prioritizing their spending and staying committed to their financial objectives.

Teachable Moments:
Everyday situations provide valuable opportunities to reinforce the habit of saving. Whether it is discussing the difference between needs and wants while shopping or explaining the concept of opportunity cost, parents can turn routine activities into valuable learning experiences.

Building Financial Confidence:
As children witness the growth of their savings over time, they develop confidence in their ability to manage money wisely. This confidence carries over into adulthood, enabling them to navigate financial challenges with resilience and resourcefulness.

Conclusion:
Cultivating the habit of saving through small investments is one of the most valuable gifts parents can give their children. By equipping them with essential financial skills and instilling responsible money management habits from a young age, parents set their children on a path toward financial independence and security

Getting to college is the easy part. Staying there is the real challenge. Succeeding in college doesn't just mean sitting in class, taking notes and doing well on exams. To help, I've come up with some simple common-sense skills you must develop during your college years. Work on these now for smoother sailing later.

1. Assertiveness
That old saying "the squeaky wheel gets the grease" is an old saying for a reason — it's true, a student will likely have several occasions when they will have to stand up for themself and make their voice heard in college. Depending on the situation and the student, it can be hard. But the more they do it, the easier it will become.

2. Responsibility
When a student is on their own in college, they'll have to be responsible for, well — everything! Waking up on time for class, completing your assignments, making your own food — it's all on you now. It might be a little hard, but it will be beneficial in the long run.

3. Communication skills
In college, you will encounter new advisors, professors, staff members and others who communicate with students in a variety of ways, so a student should be prepared to communicate in different ways with different people. An email to a classmate might begin with "What's up?" but that won't be ideal to a professor.

4. Independent work skills and Collaboration skills
A student will likely have a lot of group work in their college classes. That's a good thing since many careers require collaboration. But if you don't have much experience working on a team, you need to know what to expect. This includes doing your share of the project and speaking up if another team member isn't pulling their weight. Along with teamwork and collaboration, a student will also need to be good at working alone. They'll probably be doing more individual work than group work, so being a self-starter, knowing where to find information and understanding how to solve problems are big pluses.

5. Critical-thinking skills
College is big on critical thinking. No more memorizing the state capitals — now you will be expected to figure out problems by thinking them through. Start now by solving hypothetical life questions and think through the best solutions.

6. Study skills

Hopefully a student has developed strong study skills in high school. These include organization, note- taking and plenty of study time. If a student feels they need to improve their study skills, the internet is filled with good advice.

7. Tolerance for ambiguity

College, like life, is not all black and white. Some professors give guidelines rather than specifics when it comes to assignments. Students who are better able to accept working in the "gray" area when things are not crystal-clear will be less apprehensive and better able to pick up on subtle cues.

8. Ability to follow directions

Although a student will have a lot of freedom in college, they'll also be expected to follow a lot of directions. This includes your professors' instructions on turning in assignments and classroom norms, as well as other things like how many guests they can have in their dorm room, where they can park, and even where they can or can't ride their bike on campus. So while college is a time for freedom and self- exploration, there's always going to be a certain level of conformity, too. Pay attention in class, even if it's not the most exciting subject — there's always something to learn. And you should also engage with college life in general — join clubs, really get to know professors, keep up with student government (even if you don't join), read the student newspaper, indulge in games. There's so much for a student to learn and experience in college, but they have to make the effort to get involved.

9. Learn from failures

Learning how to recover from a failed task is vital. Mastering this piece of the puzzle will make all the difference, especially for gifted students and perfectionists. College will be an untidy mix of positive and negative experiences that ultimately teach us a lot about ourselves. If you are crushed by even minor setbacks now, you'll need to practice healthy recovery every chance you get before freshmen orientation.

10. Be Original -

It can be tempting to copy work or trade answers with someone who has been in the class already. Remember: the person doing the work is doing the learning. Leave college with as much information as you can. Don't be afraid to ask for help if you need it.

Noby Thomas
Associate Professor
Department of Pharmaceutics

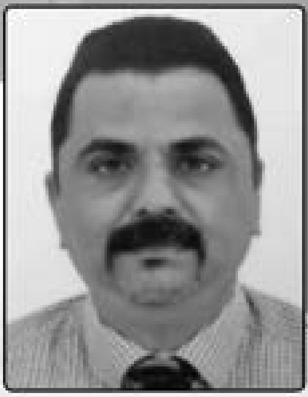

Mr. Naveen Kumar Panicker
Associate professor
Dept. Of Pharmacy Practice

WHY DID THE PHARMACIST TAKE UP DIFFERENT ROLES

Why don't pharmacists get lost? They always follow the right directions.
Why did the pharmacist become a musician? He wanted to provide band-aid to the patients.
Why did the pharmacist become a detective? He wanted to solve drug mysteries.
Why did the pharmacist become a comedian? He wanted to inject humor in others life.
Why did the pharmacist become a carpenter? He wanted to nail down diseases.
Why did the pharmacist become a chef? He wanted to cook up some remedies for the patients.
Why did the pharmacist become a gardener? He wanted to plant seeds of health.
Why did the pharmacist become a DJ? He wanted to mix things up for better health.
Why did the pharmacist become a florist? To help people bloom with health.
Why did the pharmacist become a painter? To color people's lives with vibrant health.
Why did the pharmacist become a musician? To harmonize health and happiness in every note.
Why did the pharmacist become a teacher? To educate about the importance of health and wellness.
Why did the pharmacist become an artist? To sketch out a healthier future for all.
Why did the pharmacist become a photographer? To capture moments of wellness.
Why did the pharmacist become a mechanic? To keep everyone's health running smoothly.
Why did the pharmacist become a meteorologist? To forecast a bright and healthy future.
Why did the pharmacist become a filmmaker? To document stories of health and healing.
Why did the pharmacist become an engineer? To design solutions for all the health challenges.
Why did the pharmacist become a navigator? To guide patients through the sea of wellness.

Sonnet 18: "Shall I Compare Thee to a Summer's Day?"

- William Shakesphere

Shall I compare thee to a summer's day?
Thou art more lovely and more temperate:
Rough winds do shake the darling buds of May,
And summer's lease hath all too short a date:
Sometime too hot the eye of heaven shines,
And often is his gold complexion dimmed;
And every fair from fair sometime declines,
By chance or nature's changing course untrimmed;
But thy eternal summer shall not fade
Nor lose possession of that fair thou owest;
Nor shall Death brag thou wanderest in his shade,
When in eternal lines to time thou growest:
So long as men can breathe or eyes can see,
So long lives this, and this gives life to thee.
Narration of Feelings and Mood:
Sonnet 18 by williamshakespeare

HERE ARE SOME OF THE FACTORS WHICH MAKES THIS POEM ATTRACTIVE

- Timeless beauty: the poem speaks to the idea of eternal beauty and love, concepts that are universally appealing and timeless
- Vivid imagery: Shakespeare's use of imagery, such as comparing the loved one to a summer's day, evokes strong visual and sensory experiences
- Emotional resonance: the themes of enduring love and beauty, as well as the defiance of time and death. Can resonate deeply on an emotional level
- Elegant language: the poem's language is elegant and lyrical, showcasing shakespeare's mastery of wordplay and rhythm
- Positive message: the poem conveys a positive and uplifting message about the power of poetry to preserve beauty and love beyond the confines of

All these elements combine to make "Sonnet 18" a beloved and cherished poem.

Glen Jude
Second Semester B Pharm

National Pharmacy Commission:
A Step towards a More Robust Pharmacy Sector in India

The Indian government's proposal for a National Pharmacy Commission (NPC) has sparked significant interest within the healthcare sector. The commission will provide a standardized approach to pharmacy education, ensuring consistent quality across the country.

Implementation: A Multi-Tiered Approach

The NPC bill proposes the establishment of three key boards:

- **Pharmacy Education Board:** This board will set standardized education guidelines, curriculum, faculty qualifications, and infrastructure requirements for pharmacy institutions across India.
- **Pharmacy Assessment and Rating Board:** Responsible for evaluating and rating pharmacy colleges based on pre-defined parameters, this board will ensure consistent quality in pharmacy education.
- **Pharmacy Ethics and Registration Board:** This board will oversee the registration of pharmacists, enforce ethical codes of conduct, and conduct competency assessments.

Expected Effects:

- **A Brighter Future for Pharmacy :** The implementation of the NPC is anticipated to have a positive domino effect on the Indian pharmacy sector:
- **Enhanced Education Standards:** A standardized curriculum and faculty qualifications will ensure a consistent level of education for pharmacists across the country. This will lead to a more competent workforce.
- **Improved Patient Care:** Better-trained pharmacists can provide more informed medication consultations, leading to safer and more effective medication use for patients.
- **Ethical Practices:** The enforcement of a strict code of conduct will ensure ethical practices within pharmacies, promoting public trust in the profession.
- **Global Recognition:** Aligning with international standards will make Indian pharmacy graduates more competitive in the global job market.

Challenges and the Road Ahead

While the NPC holds immense promise, some challenges need to be addressed:

- **Effective Implementation:** Ensuring proper execution of the commission's guidelines and regulations across a vast country like India will require robust infrastructure and manpower.
- **Faculty Development:** Upgrading faculty skills and knowledge to meet the new standards might require additional training and resources.
- **Public Awareness:** Educating the public about the role of pharmacists and the benefits of a well-regulated pharmacy sector is crucial.

Conclusion

The establishment of the NPC and its constituent boards aims to revolutionize the governance of pharmacy education and practice in India. The commission will provide a standardized approach to pharmacy education, ensuring consistent quality across the country. By fostering transparency, accountability, and continuous improvement, the NPC will elevate the standards of pharmacy practice, contributing to better healthcare outcomes and professional competency.

The NPC will also play a crucial role in aligning pharmacy education with global standards, making Indian pharmacy education competitive on an international scale. The integration of modern practices, ethical standards, and robust assessment mechanisms will ensure that the pharmacy profession in India evolves in line with contemporary healthcare needs and challenges.

The National Pharmacy Commission represents a transformative step towards enhancing the quality and regulation of pharmacy education and practice in India. Through its structured approach, the NPC will provide a cohesive framework for governance, promoting excellence in pharmacy education, ensuring ethical professional conduct, and ultimately contributing to the overall improvement of healthcare services in the country. As the NPC becomes operational, it is expected to play a pivotal role in shaping the future of pharmacy in India, setting new benchmarks for educational standards and professional practice.

Dr. Praveen Raj R
Professor,Dept of Pharmaceutics
Executive council member
Kerala State Pharmacy Council
Member of Senate, KUHS

തോരാമഴ

GREESHMA S
Eighth Semester B.Pharm

പാതിരാവിൻ മൃദുതന്ത്രികൾ മീട്ടുന്ന
ശശാങ്കോജ്ജ്വല പ്രഭയെല്ലാം
ഗ്രസിക്കുന്നു മനസ്സിന്റെ
മൃതസഞ്ജീവനി മീട്ടുമീ തോരാമഴ
അക്ഷമയിലോടി നടക്കുന്ന പൈതലിൻ
ചിത്തമാം തന്ത്രികൾ തുള്ളിതുള്ളിക്കുമീ–
ഉദ്യാനഭൂവാമീ കുടിലിന്റെ ചത്വരത്തെങ്ങു–
മൊരു ഗാനമാലിക ചുംബിച്ചുണർത്തിയീ തോരാമഴ
അനർഗള നിർഗളപ്രഭയിൽ കുളിക്കുന്ന
ഹരിതശബള വർണ്ണാഭധരത്രിയെ
ആലിംഗനം പുൽകിയുണർത്തുവാൻ
നിശ്വാസവേഗത്തിൽ പാറുമീതോരാമഴ
ഒരുകിനാവിന്റെ അന്തിച്ചുവപ്പിലേക്കു–
യിരുപായിക്കുമോനെ പെൺകൊടിക്കു
ശിശിരത്തിനോർമ്മകൾ അടയിരിക്കുന്നൊരു
നൽകിയ വീണ മീട്ടിയീ തോരാമഴ

മുന്നിലെ മരുവിന് സാന്ത്വനത്തൂവൽ–
കൊണ്ടൊരു ദീപ്തകിരണങ്ങൾ ശിരോഭൂഷണമായ് നൽകി
മിഴിയിലുലയുന്ന കാറ്റിന്റെ തോഴിനീ തോരാമഴ
മാരിക്കുറിഞ്ഞികൾ മനതാരിൽ
വിരിക്കുന്ന പാട്ടിന്റെ താളത്താൽ
ഭൂവിന് ധന്യമാം ചൈതന്യസാഗരം
തീർക്കുന്ന ധന്യമഴ
ജീർണ്ണത നിറയുന്നു, മഴയങ്ങു തോരുന്ന
തോരാമഴയെന്ന സൗന്ദര്യം നീക്കുന്നു
പണ്ടത്തെപാട്ടിലെ ചാരുത പേറുമീ
മഴമാരിമുകിലിന്ന് സാന്ത്വനം പേറുന്നു
ദുഃഖത്തിനാശ്വാസമാമരം വീശുന്ന
തോരാമഴയങ്ങു അറുതിയിലെത്തുന്നു
മഴമാരിമുകിലിന്റെ നിർവ്യാജമില്ലാതെ
ധരത്രിയിന്നീ ജന്മം തള്ളിനീക്കുന്നു.....

സംഗീതം

ഹൃദയത്തിൻ തന്ത്രികളിൽ വീണമീട്ടുന്ന നീയേ
എൻ ആത്മാവിൻ ആഴത്തിൽ ഒരു സ്നേഹ പല്ലവിപോലെ
നിൻ സ്വരരാഗത്തിൽ അനുരാഗമായി ഞാൻ അലിഞ്ഞുപോകെ
ശ്രുതി നീട്ടുന്നു ഞാനും ഒരു വേഴാമ്പലിനെപോലെ
താളങ്ങളോ നീ രാഗങ്ങളോ മാരിവില്ലഴകായ് എന്ന സംഗീതം........

Ms. Devika Rajan
Assistant Professor
Department Of Pharmacology

HEALTH DAYS

Mrs. Minimol. V
Non-Teaching Staff

FEBRUARY 4	-	WORLD CANCER DAY
MARCH 8	-	WORLD KIDNEY DAY
MARCH 16	-	WORLD VACCINATION DAY
MARCH 24	-	WORLD TB DAY
APRIL 1	-	WORLD HEALTH DAY(U.N)
APRIL 11	-	WORLD PARKINSONS DIESEASE DAY
APRIL 17	-	WORLD HAEMOPHELIA DAY
MAY 12	-	INTERNATIONAL NURSES DAY.
MAY 28	-	INTERNATIONAL WOMEN HEALTH DAY
MAY 29	-	WORLD STOMACH HEALTH DAY
JUNE 14	-	INTERNATIONAL BLOOD DONATION DAY
JUNE 21	-	NATIONAL EPILEPTIC DAY
JUNE 24	-	WORLD STROKE DAY
JUNE 26	-	DAY AGAINST USAGE AND TRADE OF NARCOTIC DRUG
JULY 1	-	WORLD DOCTORS DAY
JULY 16	-	HEPATITIS DAY
JULY 28	-	WORLD HEPATITIS B ERADICATION DAY
AUGUST 1	-	INTERNATIONAL BREAST FEEDING DAY
AUGUST 3	-	INTERNATIONAL HEART TRANSPLANTATION DAY
AUGUST 20	-	INTERNATIONAL MOSQUITO DAY
SEPTEMBER 21	-	INTERNATIONAL ALZHEIMERS DIESEASE DAY
SEPTEMBER 25	-	WORLD PHARMACIST'S DAY
OCTOBER 1	-	NATIONAL BLOOD DONATION DAY
OCTOBER 10	-	WORLD MENTAL HEALTH DAY (U.N)
OCTOBER 12	-	WORLD ARTHRITIS DAY
OCTOBER 15	-	INTERNATIONAL BLIND DAY
OCTOBER 17	-	WORLD TRAUMA DAY
OCTOBER 24	-	WORLD POLIO DAY
NOVEMBER 14	-	WORLD DIABETES DAY
DECEMBER 1	-	WORLD AIDS DAY
DECEMBER 3	-	INTERNATIONAL HANDICAPPED DAY

BRINGING DREAMS TO PAGES: GRATITUDE BEYOND WORDS

We would like to extend our heartfelt gratitude to everyone who made Srishti possible. This magazine stands as a symbol of creativity, collaboration, and the relentless pursuit of excellence within our college community.

To our esteemed college management, thank you for your unwavering support and vision. Without your guidance and encouragement, Srishti would not have come to life. Your belief in the importance of fostering creativity has made this magazine a reality.

A special thanks to our dedicated teaching staff. Your mentorship and commitment to nurturing young minds have been instrumental in shaping the content of Srishti. Your valuable guidance has ensured that the magazine reflects both academic and creative brilliance and heartfelt thanks to our non-teaching staff, we are incredibly grateful for your behind-the-scenes efforts.

Our deep appreciation goes to the students, whose creativity and passion have filled the pages of Srishti. Your contributions are the soul of this magazine, and it would not exist without your dedication and innovative spirit.

Lastly, to the parents, we sincerely thank you for your constant support and encouragement. Your belief in your children and your trust in our institution have greatly contributed to the success of Srishti.

Together, we have created a magazine that not only reflects the talent and unity of our college but also serves as a platform for showcasing the best of what we can achieve as a community. Thank you all for your support in making Srishti a shining success.

EDITORIAL MEMBERS

Art Gallery

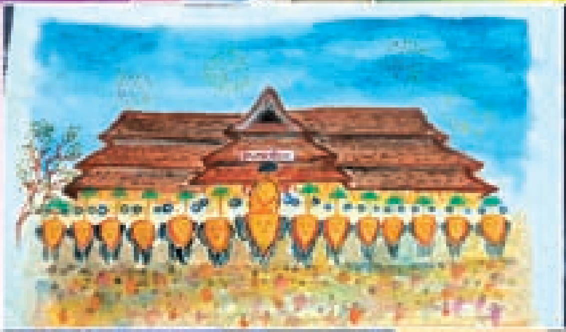
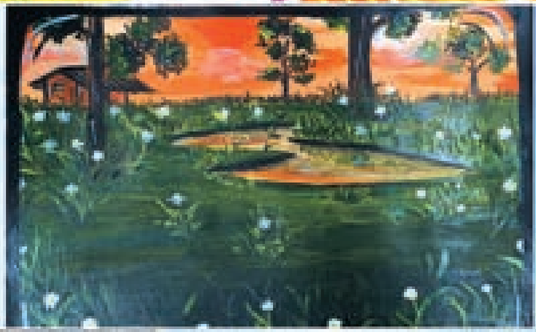

Art Gallery

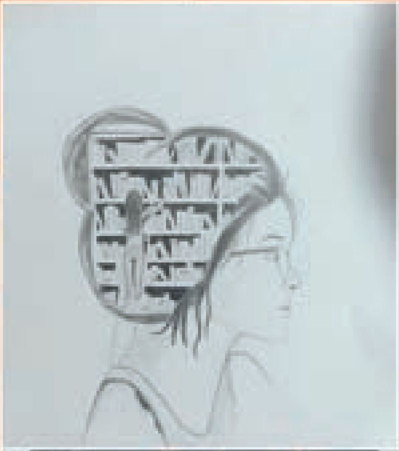

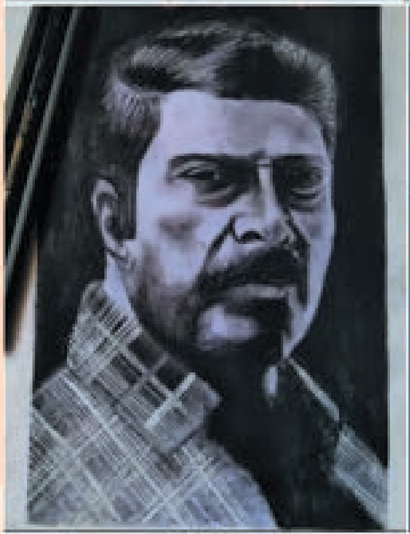

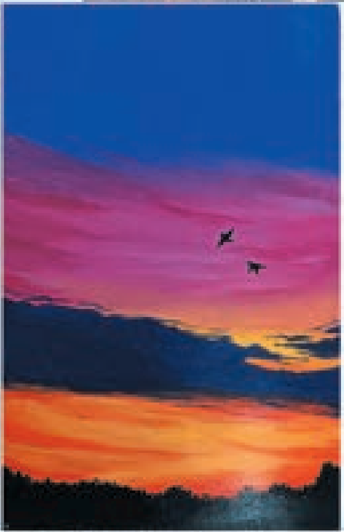
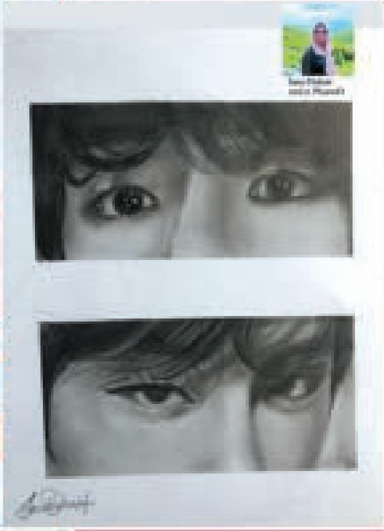

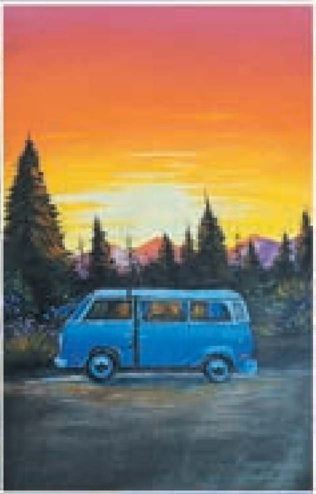

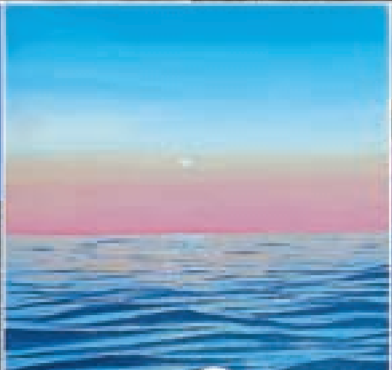

ST JOSEPH'S COLLEGE OF PHARMACY

Dharmagiri College Campus Naipunnya Road,
Cherthala Alappuzha, Kerala, IndiaPin - 688 524.
Email:principal@sjpharmacycollege.org
Web:www.sjpharmacycollege.com

BIJU VIJAYARAJAN
Photo Credit.

Kavya | 91420 52007